

ELŐFIZETÉS ÁR
 Egész évre 3 Ft.
 Félévre 1 Ft. 50 kr.
 Negyedévre 1 Ft. 50 kr.
 Bérmentetlen levelek csak ismert kirendelt fogadónak el.
 Kézirat nem adtna vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozat minden garandőr díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN-VÁRMEGYÉNEK ÉS A ZEMPLEN-MEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLETNEK

HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉS DÍJ
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes sor után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 20 kr.
 Kiemelt díjazás a közszellemit szolgáló hirdetéseknek minden 3 centiméter után 3 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Előfizetés a „Zemplén” nyomdába küldendő.

A vármegye gyűlésterméből.

(Folytatása és vége.)

Az első napi közgyűlés elhatározván, hogy *Wekerle* Sándor dr. miniszter-elnök önmegméltósága, és a felelős kormányhoz üdvözölő felirat intéztesék, a vármegyei főjegyző tollából folyt felirat így szól:

Nagyméltóságú Ministerelnök úr!

A befejeződéséhez közeledő XIX. század általános jellemzésével az előhadadás rohamos korszakának nevezhető.

Ha e korszak nagy embereink alkotásait vizsgáljuk, mindenben az ész szabad nyilvánulásának vívmányait találjuk fel.

Az események folyását szélesebb látókörrel és az egész művelt nemzetek által lakott területekre kiterjedőleg vizsgáló, napjainkban azon szomorú meggyőződésre kénytelen jutni, hogy, mintha a világ e rohamos haladástól és a szabadabb eszmék megvalósulásának eredményétől megrettent volna, a konzervatív eszméknek kezdődni, azon eszméknek, melyeknek tanai a nemzetek szabad fejlődését megdermesztik.

Nemzetünk, mely ezen tanokat uralkodó érvényre magának nem vallja, talán a jövőben is képes lesz más nemzetek ez irányú befolyásának ellentállani. — De a jelenségek, melyek e tanok befogadását teljesen kizárnák, nálunk sem biztatók és teljes megnyugvásra okot nem adnak.

Kétszerez öröm töltötte el tehát minden hazafinak a szívét, midőn az idők méhéből a nemzet önzetlen és kipróbált jelesein sorából ócsászári és apostoli királyi felségének bölcs atyai gondoskodást tanúsító királyi szava Nagyméltóságodat az ország élére, a miniszterelnöki díszes helyre szólítja. És Nagyméltóságodat az idők jeléből a hazafiai intést, mely nemzeti létünk határkövére van rávéve, megértve, a hivatás végzettségére előtt meghajolva, istenadott szellemi erejét hazája oltárára feláldozni és azon zászlónak, melyre az eszmék szabad irányú előbbvitel, jogszerű fejlesztése van felírva, diadalhoz juttatására vállalkozni nem késett.

Nagyméltóságodnak önzetlen hazafisága, kitűnő államférfiúi bölcsesége, fáradságot nem ismerő munkássága, fenkölt gondolkozása, vármegyénk iránt ismételt tanúsított gondosko-

dása: régóta legőszintébb tisztelői közé sorozta vármegyénk fiait. És most, midőn Nagyméltóságodat szeretett hazánk kormányára élén megjelenni látjuk: a honfiai szeretettől áthatott érzelmekkel sietünk vármegyénk törvényhatósági bizottságának egyhangú határozatából Nagyméltóságodat és az egész magyar felelős kormányt tiszteletteljesen üdvözölni.

Nagy és nemes eszmék csak úgy mehetnek át az életbe, az elhíntett mag csak úgy gyümölcsözhet, ha gondosan ápolják.

A vármegyék jelen szervezetükben a politikai eseményekre úgy, mint a múlt időkben, befolyást nem gyakorolhatnak, de az összkormányzatnál még is oly tényezők, melyeknek buzgó támogatását a legtevékenyebb kormány sem nélkülözheti.

Nemcsak Nagyméltóságodnak törvényhatóságunkhoz intézett leiratában kifejezett óhajához képest, de belső érzelmeinktől sugalmazva is, szabad akaratunk hozta létre törvényhatósági közgyűlésünk azon egyértelmű határozatát, melyben kimondottuk, hogy Nagyméltóságodat és az egész kormányt a maguk elé tűzött nagy feladatok hazafias és az ország közjólétére leendő törvényszerű megoldásánál, törvényes hatáskörünkhöz képest, buzgalommal és erélyvel támogatni fogjuk.

Midőn törvényhatósági közgyűlésünk határozatából ezt Nagyméltóságod és az egész kormány becses tudására hozni szerencsénk van: fogadjja Nagyméltóságod hazafias üdvözlésünk tiszteletteljes kifejezését.

Tekintetes Zemplén-vármegyei törvényhatósági bizottságának S. A. Ujhelyben 1892. évi dec. hó 28-án tartott közgyűléséből.

T. Zemplén-vármegyei közönsége nevében:
Matolai Etele, alispán.

Az első napi közgyűlés eredményeiről s határozataitól szóló jegyzőkönyvek meghitelesítése után főispán önméltósága, abbeli óhajátának adván kifejezést, hogy sohase politikai pártérdek, de a vármegyének jól felfogott érdekében gyakorolt kötelességérzet hasza át e közgyűlés terneiben egybesereglett nagy közönséget, — a szavazatszedő küldöttségek elnökeinek és tagjainak, kik, főképpen a szavazatok összeszámolása és az eredményeknek ily módon történt megállapítása körül valóban előismerésre méltó fáradságot álltak ki, — köszönetet mondott.

Mondjon el mindent úgy, a miképpen történt. Ne terhelje lelkiismeretét azzal, hogy valamit elhallgasson!

— Nem hallgatok el semmit, instálom. Ugy adom elő a dolgot, a mint megtörtént, mert, hej! nehéz az én szívem; csordultig van bánattal, instálom!

És beszél. Most már nem reszket a hangja, nem nyeldekdel beszédközben. Árként ömöl ajkán a szó. A pödrött bajusz napidíjas alig képes utána-jegyezni mondókját.

Hajh!... hajh! Keserves egy panasz az, melyet Vas Tamás tudomására juttat a vizsgálóbíró úrnak. Ha angyal lett volna, akkor is el-kárhozik annyi méltatlanságra. Ő pedig csak gyarló ember volt. Nem csoda, ha elbukott. Szegény, nyomorult ember!

I.
 Mikor Vas Kelemennek, a táltosdi telkes gazdának porréseit kísérték ki a zöldlevelű, lombos akáccokkal körített enyészett birodalmába, Tamás fia, ki ekkor még hét éves volt, zokogva áztatta könyeivel a koporsót.

Nem úgy a másik, a Péter, ki már meghaladta huszonkét évét. Majd bizony ő pityereg. Illik is egy férfiuhoz az ostoba sóhajtozás. Nem is sirt. Lelke húrját nem hozta rezgésbe a fájdalom.

Aztán meg nem is volt oka sirni. Apja mindig ellene állt kedvtelésének. Most már szabad a vásár. Az öreg leányta zemeit. Hátrahagyta a szép vagyont. Már most ő az úr a háznál. Azt csinálhatja, a mit akar. Nem parancsol senki tovább. Megszűnt minden függés. Az özvegy anya

A t. várm. 1893. évi közigazgatási költségvetését, melyet, még mikor tervezet volt, tüzetesen megősmertettünk t. olvasóinkkal, a belügyminiszter jóváhagyván, illetőleg tudomásul vévén: olvasott a vármegye alispánjának az 1892. évi szept.—dec. i évnegyedes jelentése, melyből felemlítjük, hogy: A közegészségi viszonyok általában kedvezőek voltak. A vörhenynek 18 gyermek esett áldozatul. A tápláló szerek és italok 159 esetben vizsgálta meg a hatóság. Népiskola és kisdudóvó 35 esetben került közegészségi érdek tekintetében megsemmelés alá. Az ungvári baba-képző tanfolyamon vármegyénk területéről 12 bábányer szakoktatást. A közbátorlétet 3 gyilkossági eset és egy emberölés esete zavarta meg. A törvényhatósági utadó és a vármegyei pótdadók beszolgáltatásában örvendetes lendület volt észlelhető. Közutainkon, a nagy hóesés s hófúvás dacára, forgalmi fenakadás nem volt. Szarvasmarháink között a ragadós száj és körömfájás már a legtöbb helyen megszűnt. — Amerikába kivándoroltak 49-en, ugyanonnan visszaérkezett 158 egyén. Járásaink főszolgabírái a községek háztartásainak vizsgálatát befejezván, a megvizsgált 451 község közül csak *Gálszécs* községben jelentkezett némi szabálytalanság, mi azonban a vizsgálat alkalmával helyreigazított; *K. Helmecs* nagyközség elöljárósága ellen azonban fegyelmi vizsgálat volt elrendelendő, mert a beszédett vármegyei pótdadónak egy részét a községi háztartás céljára fordították. A termés középserden jó volt. Tűzeset 12-szer fordult elő, egy esetben a gyújtás gyanújával.

A jelentés tudomásul vétele után a legtöbb adót fizető bizottsági tagok névsora felolvastatván, meghitelesített. E névsor szerint vármegyénk törvényhatóságának (21,215 ft — 181 fős adóalapon) tagjai: *Andrássy Dénes* gf., *Harkányi Frigyes*, *Hadik-Barkóczy Endre* gf., *Andrássy Tivadar* gf., *Sennyey Béla* br., *Vindischgätz Lajos* hg., *Lónyay Elemér*, *Andrássy Géza* gf., *Szirmay György* gf., *Andrássy Aladár* gf., *Andrássy Gyula* gf., *Wagner Géza* dr., *Waldbóth Frigyes* br., *Grosz Antal*, *Kóczán Miklós*, *Dókus Ernő*, *Mailath József* gf., *Molnár Béla* dr., *Sennyey Lajos* br., *Kazinczy Arthur*, *Ferenczy Elek* dr., *Vécsey Gyula* br., *Dókus József*, *Balassa István* br., *Klein Nándor*, *Harkányi János*, *Nyeviczky Antal* dr., *Almássy György* gf., *Potoczky D. zso.*, *Diószeghy János*, *Bernáth Elemér*, *Bombelles Lajos* gf., *Zalay Andor*, *Bernáth László*, *Bydeskuthy Sándor*,

hadd beszéljen, eb hallgatja szavát. Mostohája ugys, semmi köze hozzá.

Ezeket gondolta el Péter, mig elhunyt apját kikisérték oda, honnan nincs visszatérés. Gonoszszívü, rosszul fejlett erkölcsü volt. Vátsott volt már gyermekkorában. Édesapja papot akart belőle nevelni, de a fiu inkább szerette a kalandozást, futóbetyárhoz illő tempót, mint a tanulást. Hat év múlva kereken kijelentette, hogy biz' ő nem tanul tovább. Otthon maradt s naponkint növelte apja keserűségét.

Édesanyja még születése alkalmával elhalt s mostohakezek nevelték fel. A mostoha bizony édesanyának is beillett, oly hűséges gondnal nevelte, istápolta. Még mikor a kis Tamás fia megszületett is, Péter nem nélkülözöte valódi anyai szeretetét. Ugy bánt vele, mint a saját édes gyermekével. Szerette az apát s az apáért szerette a mostoha gyermekeket is.

Péter azonban halátlan, gonosz gyermek volt. Az uraskodó hajlamot elsajátította az iskolában s arra törekedett, hogy akaratának saját ura legyen.

De Vas Kelemen szigorú apa volt, a becsületesség mintaképe. Gyakran tűnődött el a jó ember fia jövendője felől. Belátta, hogy Péter nem azon az uton indult, melyen idővel hasznos polgára lehetne honának; emelője a család ősi fényének. A gazdálkodáshoz sem volt kedve, csupán a cselédekét szerette ostorhegyre fogni, s bizony, mióta ő haza került, sok cseléd hagyta ott időközileg a becsületes Vas Kelemen házat.

A rakoncátlan gyermektől a szelidlelkü mostoha is sok méltatlanságot volt kénytelen tűrni.

TÁRCA.

JÓB.

Elbeszélés.

— A „Zemplén” számára írta: Szini Péter. —

Összetöpörödött, soványarcu ember áll a vizsgálóbíró előtt. Kócos haja kuszáltan csügg alá nagy, szeges homlokára, melyen egymást keresztezve vonulnak végig az élet gondjainak nehéz barázdái. Szánalmas látvány az ember egész kiállítására. A hajdan boldogabb halandó testét fedő ruházat magán viseli az idő vasfőgőnek nyomait s szinte első pillanatra észrevehető, hogy az öltözet mindenik darabja más helyről került. A nadrág csíkos, barna posztó. A térdén szürke szövettel van betákolva. A mellény szép világos-sárga volt valaha, most azonban már — ki tudná mitől? könyvtől-e vagy piszoktól? — mocsokszínű lett. A blúz vászonból készült, de testesebb emberre lehetett szabva, mert jelenlegi tulajdonosán feltűnően lötyög.

A kis ember felette izgatott. Keserűen tekint a vizsgálóhelyiség rácszott ablakára. A feltett kérdésekre hebegve, szakadozotlan felel, s mikor megfelelt, nagyokat nyel, mintha még maradt volna valami mondanivalója s azt nyelné vissza.

A vizsgálóbíró sajnálkozólag tekint reá s kiméletes hangon folytatja:

— Ne féljen semmit, Vas Tamás! Beszéljen nyíltan, őszintén, mint magyar ember szokott.

A Zemplén mai száma nyolc oldal.

Meczner Gyula, Bessenyei Béla dr., Prámer Alajos, Ferber Béla, Viczmány Ödön, Schön Sándor, Vályi István, Czibur Andras, Szirmay Pál, Wladár Emil, Szentiványi László, Haas Bernáth dr., Lengyel Endre dr., Lácay László dr., Vay Miklós br., Vay Sándor br., Szmracsányi János, Róman János, Szekerák Kálmán, Viczmány Tamás, Andrassy Sándor gf, Stépán Vince, Schön Vilmos dr., Kossuth Vince, Haas Lipót, Schreiber Izidor, Nyomarkay Ödön dr., Horváth Endre dr., Sulyovszky István, Reichard Mór, Gutmann Izrael, Petrik János, Hardenberg Aladár gf., Weinhandler Aladár, Meczner Béla, Zinner Henrik, Lukovits Géza, Weinberger Dávid, Fleschner Samu dr., Hammersberg Jenő, Kun Frigyes, Hornyay Béla dr., Hornyay Ödön dr., Andrassy Dániel, Freund Salamon, Österreicher László, Ambrózy Nándor, Mihályffy László, Oláh István, Boronkay László, Bessenyei Bertalan, Barthos Tivadar, Stépán Sándor, Elek Sándor, Fränkel Izidor, Jeney József ifj., Piller Sándor, Korinkó János, Lóvi Adolf, Nagy Barnabás, Mandl Pál, Teich Zsigmond, Szemere Ödön, Goldblath László, Zimmermann Adolf, Liszy Viktor dr., Kollener József, Dienes István, Kossuth Lajos, Zsarnay Lajos, Stépán Gábor, Molnár István p., Kresz Ján., Grósz Sámuel, Gansler Alajos dr., Kellner József, Némethy József, Klein Ignác, Szemere Géza, Herczogh Péter, Róse József, Pelsberg Ede, Hönisch Dezső, Desseffy Arisztid, Gutmann Mór, Fischer Gusztáv br., Lojda József, Kulin Gyula, Lichtschein Sámuel, Izépy Vilmos, Szakácsy János, Lahocsonszky Adolf, Miklós Béla, Karácsonyi Mihály, Pilissy László, Zipsér Adolf, Schwart Armin, Spóner Tivadar, Ligeti József dr., Matyasovszky Kálmán, Obláth Mór dr., Fuchs Mór, Páricsy József, Szemere Lajos, Vécsey Alajos br., Kákos Endre, Bessenyei István, Nyomarkay Hugó, Szepessi Arnold dr., Zombory Gedó, Nagy Béla, Grósz Miklós, Grubiczky György, Csaszlovsky János, Balogh Géza, Szemere József, Oláh Béla, Reis Salamon, Bernáth Győző, Nagy Armin dr., Rieder Engelbert, Szeghy Gyula, Fejes István, Vass Imre, Nyomarkay Kálmán, Róth Bernáth, Schieder János, Barthay Sámuel, Ormándy Miklós dr., Orosz Endre, Hlavathy János, Szakó Zsigmond idb., Fuchs Vilmos, Reviczky Imre, Szerdahelyi Vince, Köhn Emanuel, Mauks Árpád, Molnár István, Rónay Albert, Somogyi József, Schwartz Bernát, Hiszem Kálmán, Szentlélek Géza, Marossy Antal dr., Puza Sándor, Szkurkay Agoston, Bajusz József, Gedeon Aladár, Bánóczy Kálmán, Zsembery Damaszk, Bujanovits Béla, Kapossy Menyhert, Kónya András, Reisz Gedeon dr., Szemere Emil, Fleiszner Frigyes, Cseley Antal, Schmotzer Péter, Abonyi D. Mór, Kolos Gyula, Zabráczy Ottó, Horváth József id., Rósenblüth Mózes, Zékány József, Bergler Gyula, Horvát József ifj., Pacauer Mór dr., Pazsoss Andor, Szekeres János, Balogh Pál, Buza János, Püspöky Imre, Rósenhál Sándor, Bucsinzsky Lajos, Adamovits István, Mudrány András, Géczy István, Csuka Ödön, Boronkay Farkas, Kantha Sándor, Füleky László, Bogyay Zsigmond, Malárcsik József, Csendes József, Dókus Mihály, Pacauer Jakab, Dercsényi Kálmán, Frieder Herman, Gedeon János, Kazinczy Andor, Meczner András, Ujfalussy Károly, Puczi János, Schütz Nándor dr., Fröhlich Agoston, Constantin Otto, Desseffy József, Kerekes János, Osváth Ferenc, Krasznepolszky Ferenc, Kálniczky Károly, Képes

De mégis nem panaszkodott. Nem akarta szegény, búsongó férjét még jobban keseríteni. Szívbe temette, mélyen elrejtette a nem érdemelt bántalmat, csak éjente, midőn kis gyermekét magához vette, borult rá könyező szemekkel. A jövő, mely terhes fellegként tódult elébe, elfacsarta szívét.

— Mi lesz belőled, édes gyermekem, ha meghal édesapád: várhat-e bátyádtól kíméletet?

Imádkozott az eget Urához, hogy minél továbbra nyújtsa férje életét. Legalább, míg a kis Tamás felnő. Amde az égből másképpen volt felírva. Vas Kelemen hirtelen elhunyt. Alig volt anynyi ideje, hogy végrendeletet tegyen, melyben összes birtokának felét özvegye s kis árvájának hagyta.

II.

Vas Péter alig várta, hogy apja testét elföldeljék. Még a kántor be sem végezte énekét, már ő hazasiétt. Mikor belépett a szobába, odaállt a nagy tűkör elé. Megsodorta vékony, fekete bajuszát s felkiáltott:

— Most már enyém a világ! Ezután vége a remetékedésnek!

Mikor a gyászos özvegy kis fiával kezén megérkezett, már ő megállapította: mitevő legyen.

Az elvadult, erkölcsiségében alantós helyen álló ifjú nem riadt vissza semmitől, hogy feltett célját elérje.

Mikor mostohája belépett, hetykén állott elé:

— Mától fogva enyém ez a ház, a birtok! — mondá. Jó lesz tehát, ha gondoskodik helyről, a hcl meghuzza magát.

A mostoha, ki tudta, mi van a végrendeletben megírva, szeliden szólt:

Gyula, Reichard Izsák Wohl Aron, Szerdahelyi Istv., Dudics János, Czibur Bertalan, Pápai Pál, Péchy András, Reichard Salamon, Pilissy Ferdinánd, Pácz Márton, Bernáth Béla, Zinner Mór, Gottlieb Sámuel, Hoyos Sándor gf., Háber Gyula, Németh Nándor, Vég Bertalan, Fuchs Ábrahám, Péchy Ádám, Cseley Agoston, Benedek Pál, Malonyay Ferenc, Dörner Károly, Dombay Arthur, Zakó Soma, Hericz Ferenc, Róth Dániel, Haas Fulöp, Haas Zsigmond, Feldmesser Pinkász, Marczinek György, Boronkay Károly, Szőlősi Artur, Cseley Lajos, Tóth Lajos, Kromcsák János, Isaák János, Jeney József id., Bessenyei István, Csizsár Gábor, Teich Ignac, Zombory Emőd, Bernáth Gyula, Füzesséry Boldizsár, Heumann Sámuel, Lavotha Vendel, Róth József, Dobos Mihály, Stern László, Kecskeméthy Zsigmond, Németh László, Somogyi Gerő, Képes Károly, Braidschwer Béni, Lehoczky Miklós és Bauer Antal. *Összesen: 295.*

A választott bizottsági tagok névsora még nem teljes, mert több kerületben a választás megsemmisített és így új, vagy pedig pótválasztás szükségé forogván föl, az ekként kiegészített névsor meghitelesítés végett csak később fog a vármegyei közgyűlés elé kerülni.

O. Liszka régebbi községi számadásának máig is éltézetlen ügye kerülven szőnyegre, az állandó választmány ide vonatkozó határozati javaslatával szemben, hogy t. i. *Liszka* város képviselő-testülete a leszámolások foganatosítása végett 8 nap alatt szakértő felfogadására felelősség terhével utasították. — *Rimaszombathy* Pál bizottsági tag hosszabb felszólalásában ahhoz a kérelemhez konkludált, hogy a „liszkai csomó” megoldására a vármegye alispánja küldetné ki, mely kérés azonban teljesíthetőnek nem találtván, az *d. v.* javaslatát határozati erőre emeltetett. Főispán ömeltősága a határozat kimondása után megjegyezte, hogy annak foganatosítását a legéberebb figyelemmel fogja kísélni s nem fogja tűrni, hogy mint eddig történt, ebben a kérdésben egyesek makacskodása a jog ellenében érvényesülni próbálkozzék.

Még sok más, leginkább a tisztí főügyész véleményes előterjesztésével benyújtott közgyűlési tárgy elintézése után, melyekről azonban most azért nem szolunk, mert részint közérdekűek és így lapunk *Hivatalos Rész*-ében hirdetve lesznek, részint pedig mert a vármegye közönségét kevésbé érdeklik, — végül:

A főszámvéve referálta az itten felsorolt községeknek 1892. évi pótv- és 1893. évi alapköltségvetést, melyek is az előterjesztett határozati javaslatok elfogadásával a törvényhatósági közgyűlés részéről jóváhagyattak, — és pedig: M. Zombor, S.-A. Ujhely, a nátafalusi körjegyzőség, M. Jesztreb, Megyasszó, Tarczal, az a.-berezkei kj., Bély, E. Bénye, Czéke és S. Patak 1892. évi pótköltségvetései, — továbbá: S.-A.-Ujhely, E. Bénye, Tokaj, O.-Liszka, V. Ujfalu, Gesztely, Kesznyéten, M. Zombor, T.-Szada, T.-Lúcz, Tolcsva, Gálszécs, Dargó, Tállya, Mád H.-Németi, K.-Csécs, Köröm, Girincs, N.-Mihály, Monok, Harkány, E.-Horváti, H.-Kak, Megyasszó és Tarczal községek, úgyszintén: a n.-géresi, s-tropkai, n.-dobrai, bekecsi, szinnai, butkai, gálszécsi, s.-a.-ujhelyi vidéki, sztarinai, or.-petróci, s.-hidvégi, izb.-radványi, cigándi, vécei, h. csebinyei, m.-laborczi, udvai, görögnyei, rákóczi, viravai, sókúti, varannai, füzesséri, radi, topolovkai, binóczi, v. csemernyei, náta-

— Ne beszélj még arról. Majd a törvény eldönti, hogy kinek van jussa hozzá.

— Mit a törvény? ugrott fel Péter. Hát maga törvényre akarja adni? Hát nem tudja, hogy itt minden az anyámé volt. Ez a ház is, ez a telek is, a birtok is. Maga nem hozott semmit. A mit hozott, elviheti.

— Csakhogy apád nem volt ám oly szivtelen, mint te. Végrendeletében gondoskodott rólunk.

Péter ekkor képedt el. Nem is álmodta, hogy apja végrendeletet hagyott. De nem vesztette el bátorságát. A meghasonlás érzete még inkább tüzelte ellenállásra.

— Mit adok én arra a végrendeletre! Apám csak arról rendelkezhetett, ami az övé volt. Itt minden anyámról maradt. Tudja a falu, tudja az egész világ. Itt magának semmi helye többé.

— Majd, ha a törvény úgy ítél, akkor elmegegyek; addig nem! — felelt a nő határozottan.

— Igen! Jó volna itt élőkön, úgy-e? Nem lopott eleget, míg apámmal élt! . . . Szeretném látni, hogy továbbra is maga rendelkezne itten. Még a törvénnyel fenyeget, mintha megriadna tőle! . . . Mit adok én arra a végrendeletre? Lehet az hamisítás is.

A szegény nő zokogva, megsemmisülten rogyott egy székre. A kis Tamás odatorléskedett hozzá s fájdalmasan tekintett könyező szemébe.

— Gonosz voltál, az is maradsz! — zokogta a nő. Még ha végrendelet nem volna is, másképp kellene velem bännod. Én neveltelek fel. Anyád helyett anyáddá lettem. A fúvó szélből is óvtalak. És te ezzel hálálad meg a jóindulatot, háládatlan!

— Kötelességét teljesítette, ha nevelt.

— Igazad van, csakhogy én nem tekintettem

falusi, ladmaczi, t.-terebsi, czékei, málczai, n.-kelemenzei, legényei, sz.-keresztúri, szentesi, vellei, b.-olaszi, ulicsi, havaji, bélyi, m. izségi és a b.-kisfaludi körjegyzőségekhez tartozó községeknek 1893. évi költségvetéseit. Végül E.-Horváti községnek régebbi időből eredő számadási nehézményei nyertek elintézt.

Ezek során a három napos közgyűlés főispán ömeltősága éltetésével, ki a közgyűlésnek minden egyes tárgyát éber figyelemmel kísérté s azok fontosabb részének megvitatásában élénk szerepet vitt, — végződött s a szerkesztett jegyzőkönyvek a f. hó 3-án tartott hitelesítő ülés alkalmával meg-erősítették.

Vármegyei ügyek.

Vármegyénk közigazgatási bizottsága holnap d. e. 9-kor rendes havi ülést tart.

Állandó gazdasági tudósító. *Vaszary* János vilyi lakost, az ujheji járás területére, állandó gazdasági tudósítói tisztel bizta meg a földművelésügyi miniszter.

Ügyforgalom. Nem érdektelen tudni, hogy a múlt év folyamán nem kevesebb, mint 63,444 ügydarab érkezett be a vármegye középponti hivatalaihoz, és pedig beérkezett — az alispáni hivatalba: 30,558, az árvaszékhez: 21,538, a tisztí ügyészhez: 4,278, végre a számvéveőséghez: 7,070 ügydarab. Az 1891. évi ügyforgalomhoz mérten mutatkozik összes szaporodás: 1,199 ügydarab.

A törvényhatósági utadó 1893. és 1894. évi rendszerének kiszámítását s nnpokban fejezte be vármegyénk számvéveősége. A számsorok rengetegéből s tájékoztatól ide igtatjuk a legjelentősebe tételeket, melyek szerint: a kivetendő évi utadó alapja 932,352 ft 31 kr., melyből 485,434 ft 16 kr. az igás és kézi közmunkaerőre leszámítandó lévén, a 6%-os utadó alapjául megmarad: 446,918 ft 15 kr., mely után jár évi 26,815 ft 08 kr. utadó; 14,138 igásértéke a 3 ft: 42,414 ft — kr. 41,613 kézierő értéke a 1 ft 50 kr.: 62,419 ft 50 kr. végre 3091 korosztályos értéke

a 1 ft 50 kr.: 4,636 ft 50 kr.

Vagyis az utadónak évi értéke: 136,285 ft 08 kr., melynek egyénenkint történő kivetését már a jövő héten megkezdik a községekben. Annak idejében, tudniillik mikor a kivetés 15 napig közszemlére kitétetik, éljen kiki a jogával s a netalan sérelmes kivetés ellen tehető felszólalásának beadásával ne késsek!

Hírek a nagyvilágból.

XIII. Leó pápa az új év alkalmából levélben üdvözölte királyunk öfelségét.

A Panama-botrány szennyes hullámai egyre magasabban csapkodnak s már Oroszország parisi nagykövete, *Mohrenheim* báró is belekerült abba a veszedelmes örvénybe, mely a becsületet elnyeléssel fenyegeti. Ha igaz: *Mohrenheim* husz millió frankot kapott a Panama társaságtól. Ez a hír, mely az orosz barátságot, mint pénzen vásárolt

azt kötelességnek. Igaz, őszinte szeretettel vonzódtam hozzád.

— Talán most is szeretne? — röhögött Péter.

— Hallgass, nyomorult! Ne szennyezd be becsületes apád emlékét.

— Beszennyezte maga. Azt hiszi, nem tudom: mit beszéltek a faluban. No, no, csak ne szentitse magát. Öreg volt a legény, fiatal kellett, úgy-e?

Az özvegy lángoló arccal állt fel s mint sérített angyal lépett a gonosz fiú elé.

— Mit beszélés? Mit tudsz reám? Add elő: mit hallottál! . . . Sohasem léptem át a becsület korlátain. Becsültem apádat, mert szerettem. Nem vitt hozzá egyébol, csak a szeretet. Hol szedted e mende-mondát, e nemtelen rágalmat?

— Ott, ahol tudják! Ne fürkészszé már azt, ügyis vége mindennek. Majd felel érette az Isten ítélőszéke előtt.

— Hát felelek. Ugy állok oda, mint ártatlan, hittel, bizalommal. De te, te! Te mit fogsz felelni?

— Azzal már ne törődjék. Ott lesz a név-rokonom, majd kiment.

— Gonosz voltál s az is maradsz látom. Nem is kívánom én tőled hogy becsülj, tisztelj. Csak arra kérlek, hagyj békén élnem, míg a törvény intézkedik. Tekintsd ártatlan kis öcsédet, ki mégis testvéred.

— Nekem? Az a fattyu? — ordított fel Péter. — Nekem testvérem ez a kakukfi? Ki tudja, hol szedte?

Az özvegyet e gyalázatos vádra elhagyta türelme. Odaugrott a vádaskodóhoz és hirtelenében arculütötte.

Péterben meg felülkerült a gonosz indulat. Az arculütés utat nyitott rejtegetett boszújának. Megragadta mostoháját. Leomló szöke haját kezére

Folytatás a következő oldalon.

portékát tünteti föl a frániák előtt, roppant izgatótságot keltett.

Az olasz király újkor a nála tiszteltet törvényhozó testülethez intézett válaszában azt mondotta, hogy az új év Olaszország szövetséges viszonyaira nézve a legjobb és legmegnyugtatóbb reménnyel kezdődik.

Boszniában tavaszkor új vasut építéséhez fognak.

Oroszországban ismét jelentkezett az éhínség. A százával és ezrével étlen-szomjan barangoló sokaság úgy jutott kenyérkeresethez, hogy a cár rendeletére tényleg idején vasutépítést folytatnak az inségekkel.

Hírek az országból.

Wekerle Sándor dr. miniszterelnököt új napján a szabadelvű párti országos képviselők impozáns nagy küldöttsége üdvözölte. A párt nevében Jókai Mór tartott nemcsak az irók királyához méltó, de a politikai magaslat színvonalán is álló üdvözlőt. Wekerle miniszterelnök, miniszter-társaitól környezve, nagyérdemű politikai nyilatkozatot tett ezután, melyben egyaránt kidomborodott a liberális hazafinak s a nagy államférfiúnak tiszteletet parancsoló alakja; de határozott megerősítést nyertek azok a reformtörvények is, melyek a szabadelvűség zászlaját lobogtató kormányfői és pártvezér megvalósítani törekszik, s miknek megvalósítása minden igaz hazafinak leg-hőbb óhajta.

Csáky Albin gf., vallás- és közoktatásügyi miniszter, mint a Magyar Ujság jó forrásból értesül, a nemzet ezredéves ünnepének fényét és maradványát avval is akarja fokozni, hogy államalkotó első királyunknak, Szent István-nak, a fő- és székvárosban a nemzet szobrát emeljen.

Bányalég-robbanás. A szabadalmazott osztrák-magyar államvasut-társaság resicabányai uradalmában (Krassó-Szörény-vármegye) f. hó 3-án a köszénbányában bányalég-robbanás történt. A törmelékek közül tiz halottat és több súlyosan megsebesült bányamunkást ástak ki.

Hóvihár, szibériai hideggel szövetkezve, dühöngött f. hó 8-án az ország déli és nyugati területein fel és be egészen a székvárosig. Pozsonyban háztetőket rombolt szét és fákat döntött ki a hóvihár, mely miatt két napig a vasuti közlekedés is szünetelt. Fiumében nagy hó esett és sűrű köd ereszkedett alá.

Az 1848-49-iki honvédek nevében új év első napján tisztelegő küldöttség járt a miniszterelnöknel s kérte a miniszterelnököt, hogy a 48-49-iki honvédek hűségét és hódolatát tolmácsolja ő felsége előtt és szerencsét kívánt a kormánynak, mely a 48-iki államalkotó eszméket van hivatva megvalósítani.

Különtételek.

(Legkegyesebb adomány.) Ófelsége a király, kabinet irodája útján, Romanecz János ulics-kri-vai és Legeza Irén klenovai g. k. lelkészeknek egyenkint 30 ftnyi, — Csanda István homonnai, Roszkos János velyopolyai és Jaczkovics János valaskóczy g. k. tanítóknak pedig 15—15 ftnyi kegyes adományt küldött.

(Kinevezések.) Főispán óméltósága a mult

csavarta s földreporva vonszolta ki az udvarra. Szemei égtek, mint vérengző vadállatnak. Beugrott a szobába s megragadta síró testvérét, a kis Tamást.

— Itt vagy, te szerelemgyerek! Jere no, te s! . . . Eredj utána.

Kinyitotta az ablakot s a keservesen síró gyermeket kidobta anyjához az udvarra.

A szegény özvegy ott feküdt eszméletlenül. Hosszu, selyemlágy haja befedezte szenvedő arcát. Kis fia közel hozzá vérrel borítva. A súlyos esés összetörte. Lábai kifacamlottak, dereka kitörött.

Az utcáról többen rohantak fel az udvarra. Felemelték a földről az ájult özvegyet s a vérrel borított ártatlan kis gyermeket. Hudákné elvitette őket magához s orvosért küldött.

Vas Kelemen meg aludta a boldog álmot csendes pihenőhelyén, Nem törődött többé a föld hiábavalóságával.

III.

Vas Péter gonosz, alávaló tetteért börtönbe került, míg Hudákné szives gonddal, igazi benső jóindulattal ápolta a szerencsétlen özvegyet és a nyomorult árva.

Egy hava mult, hogy végre visszanyerhette egészségét s odahagyta Hudáknét.

Visszament a házhoz, hol oly sok boldog órát töltött. Ajtót, kaput zárva talált. Az ablakon át Vas Péter dugta ki fejét, ki időközben hazakerült a börtönből, s ráförmedt a sápadtarcu, beteges nőre.

— Tovább egy házzal, azt mondom! Nem

évi dec. hó 31-én kelt elhatározásával Hell Adolf irnokot s tbeli ellenőrt a vármegye főpénztárához könyvelővé, — Bódy Károly és Sztankovszky Sándor napidíjasokat ugyanoda II. osztályu irnokokká nevezte ki.

(Előléptetés.) Kapás Aurél, vármegyei másod. oszt. irnokot, lapunk belső dolgozótársát, főispán óméltósága I. oszt. irnokká léptette elő. — Gratulálunk!

(Új évi tisztelegések.) Új év első napján, d. e. 10 órakor a vármegye középponti tisztikara, segéd- és kezdő személyzete Dókus Gyula főjegyző vezetésével egy testületben kereste föl alispánját, hogy, mint azüdvözlő beszédet mondó főjegyző is említette, avval a benső szeretettel, milyennel egy hu család a jó családfő iránt viseltetik, őszinte szívből köszöntsek és neki az elmúlt boldogabb új évet kívánjanak. Az alispán meleg szeretettel fogadta a tisztelegőket, de jókívánataikat rajta teljesen erőt vevő megilletődéssel, boldogabb év kívánatával, ugymond, mint az enyém volt, ki életemnek legdrágább kincsét vesztettem el, viszonzta. — Innen, vezetve az alispántól, főispán óméltóságát keresték föl a tisztelegők, kiknek nevében az alispán tolmácsolta mindannyiuk ragaszkodó tiszteletét. Az egyszerű, keresetlen, de szívből szívhez szóló szavakat követő harsány éljenzés után főispán óméltósága válaszában megjegyezte, hogy a tisztelegőknek hozzá való ragaszkodását erejének s büszkeségének tekintti; azután az alispán részéről felemlített ama családi viszonyára hivatkozva, mely főispánunkat a jelenlegi kormányelnökhöz fűzi, kiemelte óméltósága, hogy ha eddig a nyugalomba vonulásra gondolt, ezután éppen abban leli örömét, ha vármegyének ugyanolyan szintén az előtte tisztelegőknek is javát, boldogságát mennél teljesebb mértékben előmozdithatja. Ezt az ünnepies kijelentést lelkes éljenzés követte, miközben óméltósága az alispánt megölelvén, egy-egy nyájas szót váltott mindenivel, s velük sorra kezelt fogott. Ezután még egy lelkes éljenzés következett, mire a tisztelegés véget ért.

(Új évi gratuláció) megváltására Képcs Gyula kir. törvényszéki bíró, tisztelt barátunk, vidéken lakó jóismerőseinek lapunk útján kívánva boldog új évet, e napokban 5 (öt) forintot adott át nekünk, hogy azt az ujhelyi árvaház-alap javára fordítsuk. Ugy ezt az összeget, mint az új évi első számban már kimutatott 10 (tiz) forintot is rendeltetése helyére juttattuk.

Esküvő. Finkey Pál, kisvárdai aljárásbíró, tegnap esküdött örök hűséget özv. Szentgyörgyi Józsefnek kedves és szeretetreméltó leányának, Erzsikének. Teljes boldogság legyen osztályrésük!

(Az időjárás.) Infámis hűdég zél a déli irányból f. hó 3-án ólmos esőt zúdított alá, mely pár perc alatt az utcákat tükörsima, nyaktörő jégmezőkkel változtatta át nagy öröme az utcai gyerekeknek kik korcsolyán nyargalászva jártak a gyalogutakon. Másnap olvadás következett s nem egy udvaron árvizek támadtak. Azóta enyhe, derült napok járnak. A mára s talán a holnapra is illő meteorológiai jóslat Gazdasági Értesítő c. rovatunk élén olvasható.

(A korcsolyázó-egyesület mulatsága.) Az ujhelyi korcsolyázó-egyesület f. hó 6-án tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy a farsang folyamán, valószínűleg február hó elején, mulatságot fog rendezni. A további módokat az alkalom előkészítésére kiküldött rendező-bizottság fogja meghatározni.

volt elég az ütleget? Ütem érte két hetet, de ha kell, ismét adhatok! Különbö mehet a törvényre is. Hamis volt a végrendelet. Kezem közzé került és szétéptem.

Az elhagyott asszony felsikoltott.

— Verjen meg az igazságos isten, Vas Péter!

E szavakkal hagyta oda a házat, hova egykor Vas Kelemen oly őszinte szeretettel, annyi boldogsággal szállította.

Megindult az utcán végig a két éves kis fiával, ki az ablakon való kiesés után nyomorék lett. Dereka összetört s görbe lett a szegény. Az orvos ki is mondta reá, hogy sohasem lesz ép ember.

A kis Tamás bánatosan bicegett nyomorult testével édesanyja után, ki sebes léptekkel hagyta el a falut.

— Hova menjen? Hol hajtsa le fejét nyugalomra? Visszatérjen ahhoz a házhoz, melyben a gyilkos rejtőzik s követelje jogát? Nem . . . nem. Megölné, elpusztitaná, megfosztaná gyermekétől! Megvárja a törvény intézkedését, addig nem tesz semmit! . . . Ha a végrendeletét ellopta is Péter, élnek a tanuk, nem tagadhatják el, hogy Vas Kelemen életében, józan észszel iratta azt és így nem hamis.

A nap korongja piros fényben hanyatlott alá. Illathintó virágok kelyheit szálló harmat érte meg. A mezők dalosai már fészükön pihe ntek. Csend és nyugalom borult a tájra, hol a bánatos özvegy tovalépdelt szive nehéz bánatával, keble ólom terhével.

(Baleset.) A Ny. Hl. írja: Sulyos baleset érte Szilágyi Béla nyírbitóri királyi járásbíró e hó 3-án. Az esőzés miatt nyirkossá vált uton elcsuszott s oly szerencsétlenül esett a földre, hogy karját törte. — A baleset hire itt Ujhelyben, hol Szilágyi Béla még mint aljárásbíró hosszabb időn át működött, bizonyára széles körben a legőszintébb részvétet fogja ébreszteni.

(Halálozás.) Tarczal város társadalmának egyik köztiszteletben élt tagja, a szívében nemes, gondolkodásában lovagias, cselekedetében mindig becsületes brassói Zimán Kálmán, nyugalmazott m. kir. honvédszázados, birtokos, életének 65-ik, boldog házasságának 4-ik évében, hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése, írja tudósítónk, a múlt évi dec. 31-én ment végbe. Nem volt szem, melyből a legigazabb részvét könyei nem peregtek volna; mert a boldogult mindenkitől szeretve, a legnépszerűbb alakja volt városunknak, ki vonzó külsejével, leereszkedő, nyájas s előzékeny magatartásával a rokonszenvet ragaszkodást, tiszteletet kor- és vallás különbsége nélkül mindenkitől, még olyantól is, kivel csak egyszer találkozott, — ki érdemelte. Azok közül való volt, kik az első perctől kezdve meghódítanak mindenkit a körben, ahol szeretettől környékezve élnek. — Mikor korcsolyával megrakott, az elhunytak kardjával és csákójával díszített ércokorsóját vállra emelték, a gyászmenet csak nagy lassan haladva tudott kijutni a temetőig, mert a kísértetben ember ember hátán volt. Valóban, Zimán Kálmánt, Tarczal halottját, a siránkozó közrészvét temette el. — Béke poraira! r. l.

(Olvasókori bál.) Az ujhelyi olvasókör f. hó 21-iki báljára a rendezőség a következő meghívót küldte szét: A sátoralja-ujhelyi polgári olvasókör a folyó évi január hó 21-én, szombaton, a városi színház termében zártkörű batyubált rendez; kezdete esti hét órakor. Jegyek ára: család jegy 1 ft, személy jegy 2 ft, páholyjegy 3 ft. Jegyek Schweiger Aron olvasókori pénztárosnál előre váltathatók. Felülfizetés köszönettel fogadják és hirlapilag nyugtáztatik. Folkérjük a t. családokat, hogy az ételt és italt, neveik megjelölésével, január hó 21-én d. u. 2—6 óráig sziveskedjenek a színház helyiségébe küldeni. A rendező bizottság nevében Kiss Ödön elnök, Bánóczy Kálmán alelnök, Vályi Bertalan jegyző. Akik tévedésből meghívót nem kaptak volna, sziveskedjenek igényeik teljesítése végett a körpénztárhoz, vagy Schmidt Lajos r. biz. taghoz fordulni.

(A „Zemplén“ fekete táblája.) Lapunk egyik olvasója panasolja, hogy egy, a parnói táviró-hivatalban mult év december hó 25-én, reggel 8 órakor feladott és Ujhelybe szóló expressz-táviratát itten neki azon nap délután 2 (kettő) órakor kézbesítették; megjegyzendő, hogy az expressz-táviratot a parnói táviró-hivatal kezelője d. e. 11¹/₂ órakor továbbította. Tehát két és fél órába tellett míg az illető a közeli Parnó községből megkapta a sürgőnyt. Épp elég idő volt arra, hogy az illető édes anyja temetéséről lekessék. Ajánljuk e sorokat a kir. posta és táviró igazgatóság figyelmébe.

(Műkedvelői színelőadás.) Az idei rövid farsangra ígérkező mulatságok sorát ma egy hete, új év napján, az iparos ifjak önképző- és betegsegítő egyesülete részéről rendezett s táncmulatsággal egybekötött színelőadás nyitotta meg. Sok jóakarattal, de az előző évek erkölcsi és anyagi sikerének utól nem érese mellett adták elő A pi-

Láz égette testét. Zsibogó kebellet ült le az árokszélre, melyben esővíz csörgedezett alá. Mosogatta fejét, arcát. Nagyon beteg volt. Kimerült teste nem bírta a reá toluó nehéz földi terhet.

— Beteg vagy, mamám! szökölt meg a kis fiu.

Az özvegy reá nézett. Hosszasan, fájdalmasan tekintett a gondtalanul heverésző kis fiúra, az ő fiúra, egyetlen gyermekére.

— Itt hagyja? Elválnon tőle? Mi lesz ebből? Ki viseli gondját, ki neveli, táplálja? Most is nyomorult lett szegény, pedig mellette van! Hátha idegen kézre kerülne?! . . . Istenem, édes Istenem! Nem megyek, nem! Hagyj itt, hadd éljek a gyermekemért! Hadd neveljem a szegényt.

Az árokpártot körítő ákácok rezgették sárguló leveleiket. Az uti virágok bolingtattak színes fejeikkel.

Az özvegy lehuza csizmáit s lábait benyújtá az árok mocskos vizébe. Végig borzongott egész tagjában. Felnézett az égre fájoan, keservesen, mintha mondaná: hát mégis . . . mégis! Hát ott sincs irgalom? Majd lehajolt. Nézett a vízbe, a mocskosan kavargó vízbe. Felakart állani, de nem volt elég ereje hozzá. Megsiklott s belezuhant arccal az árokba. A mocskos víz öszecsapott felette.

Néma csend volt mindenütt. Nem hallotta senki a zuhanást, nem a kis fiu sirását, ki az árokparton zokogva kiáltá:

— Anyám anyám, édesanyám!

(Vége köv.)

ros bugyelláris c. népszínművet. Csak dicséret illetheti a rendezőjét, hogy nem olyan darabot választott az előadásra, mely könnyen megjátszható, hanem olyant mely a játékos erejét és tehetségét ugyancsak próbára teszi. Ilyen a *Piros bugyelláris*. Egy *Török Mihály*, egy *Csillag Pál*, egy *Zsófi* szerepének megjátszása sok jártasságot, még több rutint, s ami legfőbb sok tanu'mányt igényel. Bajos is ezeket a szerepköröket műkedvelőknek úgy betölteni, hogy szó ne férhessen játékuhoz. Tudva e nehézségeket, annál szebb, annál dicsérendőbb dolog, ha valakiben mersz van s vállalkozik az ilyenekre. Dicséretükre legyen mondvá az új helyi iparos ifjaknak: tőlük telhetőleg iparkodtak azon, hogy játékkukal a darab nehézségeit feleltetni tudják. A publikum nem is volt háládatlan irántuk, mert az egyes főbb szereplőket nem egyszer lelkesen megtapsolta: sőt egyes dalokat egyikükkel másikukkal meg is ismételtetett. Előadás után táncra perdült a fiatalság és ugyancsak járta feszelen jókedvvel az éjfélt utánba jóval benyuló időig.

(Köszönet.) A hegyi r. k. iskolaszék a magyar nyelvet és népnevelést Zemplénvármegyében terjesztő egyesületnek forró köszönetet mond az iskolája részére ajándékozott „Magyar Ország” c. legújabb kiadása térképért. Hegyi, 1892. december 31. *Bartók Endre*, plébános, iskolaszéki elnök.

(Engedelem gyűjtésre.) *Dubrava* község g. k. hiveinek megengedte a kir. belügyminister, hogy templomuk helyreállítása költségeinek beszerzéséhez céljából az ország területén három hónapon át könyörület adományokat gyűjt-hessenek.

(Hogy lett a rókából szamar?) *K. Géresből* írják nekünk: Az erdőből hazajövet az uton belebotlik az atyafi valamibe, odanéz, hát uramfia, egy csonttáfagyott róka. Haza hozván, diadalzettel mutogatja a komáéknak a szárnyasok e kegyetlen pusztítóját s már a bunda levetkötéséhez is hozzá akar fogni, mikor betoppan a *Móssi* is, megveendő a róka-koma bőrét. Felismervén azonban a rókában agyonlötvetett bodri-kutyáját, oda szól a komához: „Hallja e kigyelmed, nem róka ez az állat, hanem valami kutya-féle fenevad...”. Így véleményezvén az ügyet a falu vénei is, fogják hát magukat s felrakják a farkas-t egy szánra s vizsik nagy hü hóval a főszolgabíró elé, szépen előadván, mily csapástól mentették meg őket, a kis géresiek, az egész környéket. — Kentek szamarak! menjenek kendtek haza, a többihez! hangzott a felvilágosítás, hiszen ez nem farkas hanem bizonyosan a *Móssi* agyonlötvetett bodrija! — No lám! az ám!! dünynyögték az atyafiak s elődalogván úgy tettek amint a főszolgabíró ajánlotta, haza mentek. De azóta, hogy a dolognak híre ment, már mindenfelé evvel a kérdéssel vekszálják a kis géresieket: „Hogy is lett a kentek rókáiból szamar?”

(Kié a nyúl?) A *Nyiregyházi Hírlap*-nak írják. Szép téli nap volt. A frissen le esett hó csak úgy csillogott, amint a nap végig veté rajta sugarait. F. Gergely uram akinek egyik főismertető jele az hogy pi lakos, a másik pedig, hogy nagy vadász, úgy vélekedett, hogy most igen jó lenne nyúlászni. Vállára veté tehát puskáját s utnak indult. V. János uram is azt gondolta, hogy nem ártana egy kis nyultokány vacsorára, vállára veté tehát ő is kétsövűjét s elindult. Az utcán találkoztak. Örömeiket fejezték ki e felett s olyasmint mondtak hogy „a nagy elmék találkoznak”. A mezőre ki érve nem sokára fel is vertek egy nyulat. Mind a ketten leemelik fegyverüket, lőnek s a nyúl bukkombárázva mond bucsut e gonosz vilá-nak. „En löttem meg!” — kiáltja mindkettő s rohan a nyúl felé, melyen sebet talál, mire a zsákmányt mindkettő a magáénak vindikálja. Mig e felett összeszólalkoznak, két csendőrlépi meg őket s vadászjegyük felmutatását kéri, mint-hogy pedig ilyen nem rendelkeztek, a nyulat elvették tőlük, őket peig személyazonosságuk igazolása végett a községi bírósághoz kísérték. Érdekes, hogy itt a nyúl lelövésének dicsőségét mindegyik a másikának engedte át.

(Egy jó módú családból származó) 6-12 éves siketnéma oktatását és nevelését szabad időmben szerény feltételek mellett elvállalom. Kir. Helmeccz, 1893. jan. 3. *Fischer Armin*, néptanító.

Gazdasági Értesítő c. szakrovatunk vezetését, a vármegyei gazdasági egyesület elnökségének intézkedése alapján, mátoil kezdve *Sebes* Adolf vette át.

Egyesületi élet.

A Bodrog-Tiszaszabályozó társulat

S.-A.-Ujhelyben az 1892. évi dec. hó 29-én rendkívüli közgyűlést tartott *Mailath József* g. f. társulati elnök előlétele mellett. Abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy az elnöki megnyitó beszédből, mely a társulat 1886—92 időközi működésének és alkotásainak hü képét nyújtja, közölhetjük az itt következő részletet:

T. közgyűlés!

A határozatképességhez szükséges szám meg-

lénvén, szívélyesen üdvözlöm az urakat e rendkívüli közgyűlésnek megtartása nem annyira az Igazgatóság mulasztásából, mert hiszen a főtárgya — a *válasszás* — a mult okt. hó 10-ik közgyűlésre is ki volt tűzve, mint inkább ezen választási aktus ellen emelt alaki panasz folytán vált szükségessé. S miután az általam sohasem keresett, az érdekeltség kiténtető bizalmából bírt, bár igen megtisztelő, de sem rózsásnak, sem kellemesnek nem mondható elnöki tisztem s a választmány megbízatása is már másodízben lejár, engedjék meg, hogy az ezen két cyclus alatt a társulatnak életében történetre rövidvisszapillantást vehessek.

Társulati beléletünk e korszaka nem volt nagyszabású létesítések, merész tervezések, vagy gyökeres pénzügyi műveleteknek szánva, hanem a gondos előrelátással párosult zajtalan komoly munkáknak és az egy nagy társulat kebelében elkerülhetlenül előforduló adminisztratív és pénzügyi bajaink csekély tehetségű és *anyagi erőnköz* mért orvoslásnak volt szentelve.

Mi csak a már tervelt s megindított munkák bevégzését, a véd és belvizlevezető műveknek az időközben mutatkozó szükségnek megfelelő javítását, bővítését; — a védműveknek állandó gondozását — az árvízveszély idején védekezésének ügyét, szóval az egész ügy belső, mint külső *technikai és pénzügyi adminisztrációját igyekeztünk rendszereztebb és fegyelmezettebbé tenni*, s ezáltal a Bodrogköz érdekeltségének nehéz helyzetét elviselhetőbbé alakítani. Az 1888-iki tavasz minden eddigit fölülmuló *epochalis* vízmagasság kivételével, e célunknak, hála a Mindenség Urának, az *időviszonyok is kedveztek*.

Hogy nyugodtabbá, biztosítottabbá s tūrhetőbbé vált-e a tisztelt érdekeltségnek helyzete e korszak alatt? Itélje meg maga — mi azon vélelemben vagyunk, hogy e célra *megtettük mindazt, amit a rendelkezésünkre állott eszközökkel tenni lehetett!* Az elnöki tisztt elvállalása alkalmával 1886-ban működésünknek irányt szabó két nyilatkozatot tettem éspedig:

1-or, hogy mulhatatlanul szükségesnek tartom azt, hogy a társulat érdekeltsége — a társulat szervezete, személyzete, anyagi helyzete s organumai s működéséről mindenkor kellően értesült legyen, *mert csak a helyzet világos ismerete képe sitheti az érdekelteket a történetek igazságos és méltányos elbírálására, a szükséges teendők mérvének s módjának megalapítására*.

A midőn csak tehettem vagy annak szükségét láttam, a t. érdekeltséget minden életbevágó kérdéstről külön füzetben vagy a helyi lap útján tájékoztattam — azonkívül a választmányi és közgyűlési jegyzőkönyvek munkásságunk hü képét tükrözik vissza.

2-or, hogy tekintve a társulatot évtizedeken ért sok csapások után, az érdekeltség anyagi erejének kimerültségét, minden erőmet s befolyásomat odairányozandom, hogy *bár védműveinket szerény tehetségűkhöz mérten folyton fejleszteni kellend*, amig csak kikerülhet, *újabb kölcsön felvételére* a már is *sulyos adóságaink szaporítására*. legalább egyelőre s jobb viszonyok beálltaig *ne kénysszerítessünk!*

Ugy tartom nyugodtan mutathatok reá, hogy sulyos helyzetünknek a magas kormány részéről is való jó akaratú méltánylása mellett s az igazgatóválasztmányunk kötelességszerű, önzetlen és a társulati alkalmazottak buzgó és fáradságot nem ismerő közreműködésével *töltéseink tetemes emelését s egyéb szükséges létesítményeket újabb kölcsön felvételére nélkül votunk képesek teljesíteni és létrehozni*.

De hogy számokkal is beszéljek:

Társulati számadásaink igazolják, hogy rendes évi fentartási normalis költségeink, a melyek a 70-es években, midőn még csatornáink kiépítve nem voltak s már 42109 ft-ot tettek, az 1888-ik évi rendkívüli árvíz elleni védekezési költségekkel együtt (32123 ft 20 kr) az 1889-iki (10236 ft), a hat véi étlagban 47568 ft 65 krt tettek, vagyis normalis állapotot véve, dacára a hosszabb védelmi vonaloknak mivel sem magasabbak a 70-es években e cimen volt szükségletnél.

A védtöltéseknek tett erősítési, magosítási munkákra, csatornák kiépítése s bővítése, zsilip szárnyak emelése, közsilip készítése parti, erődítések, csapi töltés bellebezési, felügyelői őrházak építése, szóval befektetésekre hat év alatt kiadott 311690 ft 62 kr.

Az 1864. évi 1866-ban felvett inséges kölcsönöknek az egyes érdekeltek helyetti visszatérítésre az állampénztárnak fizettetett 121735 ft 77 kr. Az adótériményekből egyes elhelyezett a közgyűlési határozat szerint az allami kölcsön törlesztésére, úgyszintén tartaléktári tartozásaira fizettetett 39228 ft 71 kr.

A Latorcza-mentieknek közgyűlési határozattal megállapított csatorna terítésébe 11209 ft 02 kr. A társulat pénzkészlete az érintetlenül hagyandó árvédelmi alappal tett 1892. évi szeptember 30. 72239 ft 73 kr.

Felemlítendőnek tartom, hogy felszólított társulatunk mostani kölcsöneinek olcsóbb kamatlábura történendő conventálásra, mi az évi rörlés-téki összegnek mintegy 10—15,000 ftall *csökkenését eredményezte volna ugyan*, de ennek ellenében a *fizetési évek száma hosszabbodott volna meg*. De

nem találtuk keresztül vihethőnek e műveletet egyrészt *az egyeseknél nagy mérvi annuitási hátrálékok miatt*, más részről, *mert az adó-tériményekből a társulatot illető összegeket a kölcsönt nyújtó pénzügyeseknek kellett volna lekötöni*; s a fentartásra szükséges összegeket az egyesekre kivetni s azokból évente beszédni, mi tekintve azt, hogy az ilyen költség-járulékokat a hatósági közeg az allami s községi adók s illetekek után, s így harmadnegyed sorban hajtának be, egyenlő lenne a társulati adminisztráció és védelem veszélyeztetésével, s ennek kitenni a társulati érdekeltséget nem tartottuk megengedhetőnek!

Nem hallgathatom végül el, hogy a Tisza folyó szabályozó és mederrendezési ügyének hatályosabb és egyöntetűbb folytathatása végett a földmívelési minister *öexcellenciája* egy törvényjavaslatot nyújtott be a törvényhozásba, s e törvényjavaslat műszaki részének megalapítása előtt tartott nagy műszaki tanácsüléseiben, mint meghívottak, társulatunk részéről mi is részt vettünk. Igaz, hogy a tervelt munkák tulnyomó része s különösen a végrehajtásra kitént időszak első részében a Tisza alsó szakaszain céloztatnak tétetni, de felszólalásaink által reá mutatva a bennünket a Latorcza betorkolásánál, s a Bodrog folyó medrének elfajulásánál fenyegető veszélyekre, sikerült az ehelyeken teljesítendő mederjavítási munkákat a sürgősebben teljesítendő közzé felvettetni, s így óhajtunk kell, hogy a javaslat mielőbb törvénynyé váljék.

Az újhelyi korcsolyázó-egyesületről.

— Kivonat a mult évi dec. hó 26-án tartott közgyűlés jegyzőkönyvéből. —

S.-A.-Ujhelyben az első jégpályát a Rongyva patak és az ugynevezett kiöntés szolgáltatta, mely utóbbira az egyesületi tagok az utóbbi években is kirándulást tettek, ha a tavasz közeledtével ott új jég képződött és az egyesületi jégpálya a tél folytán gyakran változó időjárás következtében mindinkább szűk térre szorult össze.

E jég pályákon a korcsolyázás leginkább futásból állott, mely módja a korcsolyázásnak nem igen volt alkalmas arra, hogy a korcsolyázás megkedveltesse és terjesztessék, amennyiben a futás és a közben kifejtett versenyzés fárasztó volt, amellet a testet az izzadásig felmelegítette s így gyakran meghűlést vont maga után azoknál, kik magukat ez ellen óvni elmulasztották.

Fordulat e részben csak a vasut építése idejében állott be, midőn a különböző vidékekről ide sereglett és a vasut építésnél alkalmazva volt mérnököktől, kik a vasuti pálya test mostani kubik gödreiben képződött jégen családtagjaikkal együtt korcsolyáztak, megtanultak az ugynevezett körzést, mit tagjainknak nagyrésze máig is bognizásnak nevez az eredeti oktatóktól származó elnevezés után.

Ekkor kezdtek belátni, hogy társas korcsolyázás fejlesztésére a korcsolyázás ezen módja sokkal alkalmasabb, amennyiben a mozgások kecseltesebbek, fáradsággal nem járnak, s a meghülés kizárva van, nársrészt, hogy a korcsolyázás végett nincs szükség oly hosszú és tág jégpályára minőt a Rongyva, illetve, a kiöntés szolgáltattott és ami mindig bizonytalan is volt, hanem elégséges egy kisebb terület is, aminőt a városközvetlen közelében találni vagy készíteni lehet.

Igy okulva rendeztük be a következő évben korcsolyázó jégpályává a vasuti gyártelep keleti oldalán lévő széles kubik gödrot és ahol az állandóság mellett eddig a legjobb jégünk volt, amennyiben a gyártelepi igazgató szives előzékenységéből nekünk mód nyújtatott arra, hogy ott a jégpályát, ha telkarcoltuk, meleg vízzel leönthettük és ennél fogva állandó, tükörsima jéget tarthattunk fel.

Ez örömünk azonban nem sokáig tartott mert a jelzett terület beiszapolódott, és ha ezen segíteni lehetett volna is nem lehetett azon segíteni, hogy azt a jégképződéshez szükséges vízzel megtöltsük; visszatérünk tehát a város atyától felette mostoha bánásmódban részesülő, nekünk azonban kedves öreg Rongyvánkhoz és a Diana fűrdő kertjének déli és nyugati részén elterülő mederben kísértettük meg a korcsolyázást, azonban itt még egy telet sem tarthattunk ki a többször meggyült vizár miatt, mely a jégpályát hasznavehetetlenné tette; és így jöttünk a mostani helyre, melyet az ezennel bemutatott szerződés mellett a volt tulajdonos bécsi Unio banktól az egyesület részére örök áron megvettünk.

Itt tanitgattuk aztán tovább a korcsolyázás iránt mindinkább érdeklődőket a korcsolyázás első lépéseire, az előrehaladottabbakat a körzésre, a társas korcsolyázásra és különféle játékokra; itt rendeztünk ünnepeket, a serdülő fiataloknak buzdításául kisebb szabású versenyeket, úgy hogy jégpályánk nap nap mellett összejveteli központja lett városunk intelligens köreinek, ahová nem sajnálva a rövid sétát és dacolva a gyakran zord időjárással, örömmel siettek ki sokan, hogy hozzatartozóik és gyermekeik kipirult arcaiban, kecses mozdulataiban pajzán futkosásaiban és játékaiban gyönyörködhessenek.

Itt alakultunk már azután később rendes egye-

sületté, megkésztettük alapszabályainkat, amelyeket a belügyministerium által jóvá hagyva bemutatni van szerencsém, és már azon fejlődési fokra véltük egyesületünket juttathatni, hogy a korcsolyázás városunkban állandósíttatik.

Ebben azonban egy sajnós esemény megakadályozott. Ugyanis megszerzett telkünk szomszéd birtokosa megirigyelve a fennebb ecsetelt örömeinket, jogos birtokunkban megháborított; minek következtében több perbe keveredtünk, amelyek, ha egyesületünkre nézve kedvező eredménnyel döltek is el, mégis nagy visszahatást gyakoroltak a korcsolyázásra.

Igy történt, hogy egyesületünknek már a 70-es évtized végén szép fejlődésnek indult autonomikus élete az utolsó közgyűlés óta, melyet e jégpályán szabad ég alatt tartottunk, kellő számú tagok hiánya miatt szünetelt.

Másik oka ennek az volt, hogy egyesületünk folyton zilált pénzügyi viszonyai miatt módunkban nem állott tagjainak és látogatóinak részére egy menedékhelyet építtetni.

Ma e bajon is segítve van, részben mert az 1890/91-iki évad alatt, nőtágjainak hálás köszönettel vett buzdításai folytán egyesületünk kebeléből egy mozgalom indult ki, mely abban nyilvánult, hogy egy pavillon építési költségei társadalmi uton szerzettessenek be, s művegből előbb aláírások gyűjtettek, később e célra a városi színházban egy műkedvelői előadás, míg az 1892. év január hó 16-án egy tea-est rendeztetett; mindezek pénzügyileg azt eredményezték, hogy aláírások útján 10 fős részjegyek ellenében eddig 270 ft, a műkedvelői előadásból 133 ft 68 kr. és a tea-estből 401 ft 11 kr. folyt be, amelyből a terv szerinti pavillonunk ezen, nézőterem részét építtettük ki, mi 732 fót igényelt több berendezési tárgyakkal együtt.

Midőn tehát ezen építési, valamint alapszabályaink értelmében a múlt évi számadásokat ezennel beterjeszttem és e csarnokot ezennel hivatalosan is egyesületünk tagjainak és tisztelt látogatóinknak rendelkezésére bocsátva átadom, egyúttal tartozó köteleseimnek ismerem, nem említve a mindnyájunk által ismert buzgókat és legbuzgóbbakat, hanem általában mindazoknak hálás köszönetemet nyilvánítani. kik teljes önfeláldozással, nagy fáradsággal vagy bármily csekély részben is e csarnok létrhozatala elősegítésében buzgalkodni és részt venni kegyeskedtek.

Emellett egyesületünk minden tagját és tisztelt pártolóját egész tisztelettel kérem, hogy egyesületünk további fejlesztésében lankadatlanul tovább is közreműködni, s a korcsolyázás iránti kedvet az ettől még netán tartozkodóknál éleszteni, a gyengébbeknél pedig a tanítási segítség nyújtása és a társas korcsolyázásba való levonás által támogatni meg ne szűnjenek, hogy ekkép az alapszabályainkban kifejezett azon cél eléréséhez, mikép azért egyesülünk, hogy a korcsolyázás művelése és terjesztése által egyrészt kellemes szórakozást szerezzünk, másrészt testi erőnk edzését előmozdítsuk, biztosan haladhassunk.

Csuka Ödön,
elnök.

Az általános munkás betegsegélyző- és rokkant pénztár s. a. ujhelyi előhelyének bevételéről és kiadásáról szóló kimutatás (1891. december 1-től 1892. december 1-ig)

Bevétel:

Pénzkészlet 891. december 1-én	5 ft 41 kr.
Beiratkozó díjak	62 ft — kr.
Heti járulékok	915 ft 72 kr.
Külön fizetések	107 ft 58 kr.
Másodlati tagkönyv után	— ft 20 kr.
Visszatérített járulékok	5 ft 12 kr.
Vénykönyvekért	7 ft — kr.
Felvételi díjak	8 ft 50 kr.
A meghatalmazott hiánytörlesztése	— ft 76 kr.
Készpénz a központtól	130 ft — kr.
Összesen	1242 ft 29 kr.

Kiadás:

Betegsegélyző pénzek	776 ft 94 kr.
Gyógyszerekért	141 ft 15 kr.
Egyesületi orvosdíj	107 ft 58 kr.
Ingyen fürdők betegeknek	15 ft 40 kr.
Visszafizetett járulékok	4 ft 20 kr.
Egyesületi és irodai költség	3 ft 44 kr.
Meghatalmazott díja	53 ft 79 kr.
Postaköltség	6 ft 07 kr.
Készpénz a központnak	50 ft — kr.
Készpénz 892. nov. 30-án egyenlegül	83 ft 72 kr.
Összesen	1242 ft 29 kr.

Az előhelyi választmány nevében:

Reichard Jenő, Lerch Jakab, Nagy Kálmán,
jegyző, meghatalmazott, elnök

A s. a. ujhelyi önk. tűzoltóegyesület f. hó 6-án újja alakulván, elüljárósága következő; fő-elüljáró: Bydeskuthy Sándor, főparancsostó: Hornyay Béla dr. h-ly. főparancsostó: Székely Imre, alparancsostó: Schön Miksa, mászó parancsostó: Vadász Antal, szivattyus parancsostó: Kresinszky Ferenc, rendfentartó parancsostó: Bohos József, segédtsitz: Szőlősi Sándor, főszertáros: Hercz Armin, alszertáros: Ármágyi József, vízmester:

Ármágyi János, pénztáros: Stich Lajos, gépész: Lipcsey László, építész: Lángh Nándor, zászló-tartók: Nyeviczkey József és Gaál Jenő.

Nyugtató.

Alólírott 15 ft. (tizenöt forintot), mint a »Zemplén« 1893. újvi üdvözlétek megváltásából befolyt összeget az árvaház pénztára részéről köszönettel átvettem.

S.-A.-Ujhely 1883. jan. 5. én.

Hornyay B⁴a dr.,
pénztáros.

CSARNOK.

Szilveszter-éj „Gyula-lakon.”

Nem régiben, épp a Zemplén hasábjain, ékes tollu poeta zengő rímekbe szedett versben énekelte meg a nagy hidon tul, a Rongyva alkotta szigeten, bízskén emelkedő kastélyt s benne lakó gazdáit.

Most rajtam a sor az éneklésben és ha nem himes rímek zengő ritmusával, csak a sziv, az őszinte érzés által diktált egyenes és egyszerű szavakkal írom is a megirandót, közvetlenül tapasztalat nyomán: mindaz, aki ismeri Dókus Gyulát, a vármegye ezidő szerinti főjegyzőjét és feleségét, nem fogná elfogultnak és túlzottnak találni, ha e Gyulalak-beli Szilveszter-éj hü festéséhez a szírvány minden színet és az ékes szavak legékesebbejeit is használnám.

Persze nem az én erőtlén tollam kellene ahoz, hogy méltó legyen a megemlékezés; mert nem csak egy átmulatott éj kellemeiről, hanem mélyebb, a társadalmi élet fejlesztését célzó eszmék felszínre hozásáról kellene megemlékeznünk s az önzetlen uttörőknek az elismerés pálmáját nyujtanunk.

De mivel ez nem egy tudósítás keretébe illő, ezuttal csak arra szorítkozom, hogy szívből örvendezve konstataljam: hogy ezidőszertint a Dókus Gyulák háza, Gyulalak, az a középpont, honnan szerte indul az eszme, mely megteremti a széthúzó társaságok között a kapcsolatot s teremt egészséges erőt, hogy ugy mondjam társas családi életet, melynek egységes működésétől minden irányban üdvös eredményeket várhatunk.

Az év utolsó napjára körülbelül százharminc meghívót küldött ki Dókus Gyula és neje, melyen »barátságos vacsorára« invitáltak vendégeiket.

Valójában az volt: barátságos a komparáció fegfelsőbb fokáig, mert azzá tette a házi ur figyelmes, előzékeny, szeretetreméltó, ugyszintén a méltóságos háziasszonynak még inkább olyan vendégszeretete. De fényes is volt, mert fényes berendezésű termekben elegáns társaság gyült együvé: az urak kivétel nélkül frakban vagy dísz egyenruhákban, a hölgyek, Ujhely szépei, szalón-öltözékben vagy báli ruhában. Hogy kik voltak, azt az alábbi névsor mutatja meg.

Táncsal kezdődött a mulatság, már tudni illik a fiatalság részéről, míg a mamák egy kisebb szalónban, az öregek pedig a billiárd-teremben szivarfüst mellett foglaltak a pagátot és rakták a blindet, — ugy éjfel tájjig, mikor a háziasszony jelezte a vacsora kezdetét. Gazdagabb büffét egyszer-egyszer alig láttam, mint itt ebben a tágas ebédlő teremben, hol csillárok gyertyáinak fénye törött meg a pompás porcellán és ezüst szervizek garmadáin. Vadak, halak, szárnyasok, pástétomok, krémek, fánkok, meg tudom is én mi mindenféle ételek és sokféle italok vártak ott a vendégek sokaságát, mely csakhamar neki rontott s pusztított is emberül, de mégsem annyira, hogy reggel 8 óráig, addig míg a házurnője a kitünő korhelyest és konyakot főszolgálgattatta, valaki bármiben is hiányra talált volna.

Es a dolgok egészen természetes folyásának tartottam, hogy azután a kitünő vacsora után mód nélkül ragadt mindenkire az az igazi jó kedv, mely a leányokat és az aszonyokat piheni soha sem engedte, és ugy reggel felé, mikor már a hajnal pirja vetekedett a kedves arcok pirjával, az öregeket is rendre bekerítette abba a büvös mulatságba, amit táncnak neveznek.

Ilyen mulatságot teremtett Dókus Gyula és az ő mindig kedves, méltóságos felesége.

Mondják meg ezután, nem igaz-e, mit bevezetésül említettem meg, hogy itt a középpont, mely az anyira szükséges társas élet egységét megalkotja és ápolja, hogy alkalomadtán aztán ne csak mulatságban, de más módon is nyilvánuljon a közös erő és akarat működésének eredménye.

Egyet elfelejtettem még, hogy a hölgyek a a háziúrtól, a nála az elmúlt év nyarán lefolyt lawn-tennis játékra emlékeztetőül szép és értékes miniatűr labdaütőt képező táncrendet kaptak.

Ott voltak asszonyok: Balogh Károlyné, Barna Bertalané, Barthos Józsefné, Dókus Mihályné, Éllíássy Imréné, özv. Farkas Lajosné, Gaizler Józsefné báróné, Hönsch Dezsóné, Keresztessy Lajosné, özv. Liszy Edéné, Liszy Kornélia, Molnár Leóna, özv. Répássy Jánosné, Spillenber Józsefné,

Spillenber Istvánné, Thuránszky Lászlóné, Vályi Isvánné és Wieland Lajosné; lányok: Ambrózy Sarolta és Nandin, Balogh Anna és Giza, Barna Emma és Sarolta, Bydeskuthy Örzse és Sarolta, Csuka Jolán és Margit, Diószeghy Vilma, Dókus Róza, Fábrián Gizela, Hlavathy Anna, Keresztessy Irén, Kornis Riza, Komócsy Anna, Lehoczky Rózsa, Répássy Olga, Spillenber Mariska, Etelka és Sárka, Vályi Ella.

Vármegyei Hivatalos Rész.

1518. sz./IV. 92. A s.-a.-ujhelyi j. főszolgabírájától.
Hirdetmény.

Ezelőtt mintegy négy héttel ösmeretlen helyre távozott, s azon idő óta vissza nem tért Huppert Zsigmond s.-a.-ujhelyi órák és ékszerész ebbseli üzlete hatósági zár alá vétetvén, felhivatnak mindazok, akik ezen üzletbe órák, vagy ékszer javítás végett, vagy más célból átadtak, hogy tulajdonjogaik igazolása mellett, folyó év február hó 7-ik napjáig alulírott főszolgabíró hivatalánál annál bizonyosabban jelentkezzenek, mert ezenül már csak a nyilvános arverésen befolyt vételárra tarthatnak igényt.

Kelt S.-A.-Ujhely, 1893. január 2-
Barthos, főszolgabíró.

3254/I. 92. sz. A szinnai j. főszolgabírájától.

Ezennel közhírré teszem, hogy folyó évi december hó 29-ik napján a Szinnán tartott vásár alkalmával, Freundlich Dániel szinnai lakos kereskedésében egy aprópénznek használt fekete kis bőr tárca 10 ft 10 kr. készpénzrel találtatott.

Igazolt tulajdonos a pénzt alólírott szolgabírói hivatalnál bármikor átveheti.

Szinnan, 1892. december hó 30-án.
Kossuth Elek, főszolgabíró.

5241. ki. sz. 92. A varannói j. főszolgabírájától.

Körözés.

Közhírré teszem, hogy az 1892. évi december hó 29-én Hanusfalván megtartott országos vásár után, Bujanovics Béla tapoly-izségi birtokos tulajdonát képező 2 darab üsző borju, Feketpatak község irányában megszökött, az egyik vörös fehér tarka, a másik vörös, mindkettő 1½ éves. Felhivatnak a községek előjárói, hogy a fent leirt 2 drb. üszöt községeikben nyomozzák, és feltalálás esetén jelentést tegyenek.

Varannó, 1892. december, 31-én.
Füzesséry György, főszolgabíró.

3108 k. i. sz. A gálszécsi járás szolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Évi 350 ft fizetés s 26 ft lakbérrel javadalmazott gálszécsi segédjegyzői állás választás utjáni betöltésére f. évi február hó 6-ik napján d. e 9 órája tüzetvén ki, a pályázni óhajtok felhivatnak, hogy kellően felszerelt kérvényeiket hivatalomhoz f. évi február hó 4-éig adják be.

Gálszécs, 1893. január hó 3.
1-3 Namthy József, főszolgabíró.

112./V. sz. 93. A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

Körrendelet

Zemplénvármegye valamennyi községi, illetőleg körjegyzőjének.

A mesterséges bor adó alá vonhatása végett az 1892. évi XV. t. c. végrehajtása iránt kiadott 52.015. sz. pénzügyministeri utasítás 3. §-a értelmében meghagyatik, hogy dobszó utján tegye közhírré, miszerint azok a felek, kik mesterséges borok termelésével foglalkoznak, jövedéki ellenőrzés alatt állanak s ez ellenőrzés gyakorolhatása végett a termelést a legközelebbi m. kir. pénzügyőri szakasznál bejelenteni tartoznak. A mesterséges bor akkor jelentendő be, mikor a kész termény a borkészlet megőrzésére szolgáló tartályokba öntetik át.

Meghagyatik jegyző urnak, hogy mindazon feleket, kik tudomása szerint mesterséges borok termelésével foglalkoznak, a bejelentés kötelezettségére egyenkint szólítsa fel.

S.-A.-Ujhely, 1893. január 3.
Beoske, kir. pénzügyigazgató.

GAZDASÁGI ÉRTESETŐ.

Rovatvezető: MÁRTON MIHÁLY.

Időjóslat jan. 8-ára.

Köds — jelentékeny csapadék nélkül — fagy.

HIVATALOS RÉSZ.

Felhívás.

Minthogy a m. kir. földmívelésügyi ministerium által a zemplénvármegyei gazdasági egyesület kezelése alatt álló bikaalap gyarapítására 1892-ik évben adott államsegély csak kis részben használtatott fel, hogy az a jövő 1893-ik évben teljesen felhasználhatóvá váljon, s minél több megyebeli község a gazdasági egyesület közvetítése mellett és kedvezményesen aron tenyésztésre alkalmas bikát szerezhesen, felhivatnak mindazon szarvasmarha

tenyésztők, kiknek eladásra szánt bikáik vannak, hogy ebbeli szándékukat, a bikák számának, korának, fajának és az eladási árának kitüntetésével a gazdasági egyesület titkári hivatalánál minél előbb bejelenteni sziveskedjenek.

Felhívtnak ugyanez alkalommal azon községek is, melyek a gazdasági egyesület közvetítése mellett és kedvezményes áron bikákat venni akarnak, hogy ezen szándékukat a gazdasági egyesület titkári hivatalával idejekorán tudassák. 2—5

Felhívás.

A zemlén-vármegyei gazdasági egyesület, az államilag segélyezett állattenyésztési alap terhére, tenyészbikákat kíván beszerezni; felkértenek mindazok, kik a célnak megfelelő ily állatokkal rendelkeznek s azokat eladni ohajtják, sziveskedjenek a lehető legrövidebb idő alatt az eladni szándékolt tenyészbikák számát és fajtát a gazdasági egyesület elnökségénél Velejtén vagy Kun Frigyes körelnök úrnál S.-A.-Ujhelyben bejelenteni.

S.-A.-Ujhely, 1893. jan. 5.

Zemlén-vármegyei gazdasági egyesület.

Felhívás.

A zemlén-vármegyei gazdasági egyesület felhívja a Zemlén-vármegye területén lévő községek előljáróit, hogy azon esetre, ha tenyészbikák beszerzésénél a gazdasági egyesület közvetítését s az azzal járó előnyöket igénybe venni ohajtják, ebbeli szükségleteiket, a szám és faj megjelölésével, a lehető legrövidebb idő alatt, a gazdasági egyesület elnökségénél Velejtén vagy Kun Frigyes körelnök úrnál, S.-A.-Ujhelyben jelentsek be.

S.-A.-Ujhely, 1893. jan. 5.

Zemlén-vármegyei gazdasági egyesület.

INEM HVATSALOSRÉZ.

A takarmánytök termelése.

(Folytatás.)

Veszünk egy lehetőleg hosszú zsinórt, ezt 3 méterenként ellátjuk könnyen szembeötölő jelekkel. Legjobb a zsinogen keresztül fehér kötöt huzni, vagy egyéb rongyot

A táblát jól megfogcsoljuk, esetleg le is hengerezethetjük, ekkor kijelöljük kapával, a töksorokat szintén 3 méternyire egymástól. A zsinórt kihuzva kapával megjelöljük a fészkek helyét, ügyelve arra, hogy a fészkek pontosan 3 m² egymástól távolságban négyzetes beosztást nyerjenek, mert ez esetben az első két, sőt ha kell, három kapálást lókapával adhatjuk meg, a kapaloészközt hosszabban és keresztben járattván a sorok közt.

A föld alá sülyesztett fészkek a legegyszerűbb. Ez úgy készül, hogy egy ásónyomnyi mélységben és a megjelölt pont körül egy méter átméretű körben kidobattuk a földet a fészkekből. Ekkor a faekalkomposztot vagy érett trágyával megrakott szekeret bejártatjuk a töksorok közé és egy időben jobbra és balra két-két fészeksort trágyázhatunk meg, minden fészkebe néhány jó villaforrás trágyát dobattunk, melyet a kéznél levő munkások rögtön leáznak még egy ásónyomra. Ezután a partra dobott ásónyom földet dobattuk vissza s a közé is trágyát hintetünk. A szekér tehát a munkások közt haladjon. Egy trágya szekér mellé egyszerre négy fészkehez négy munkás alkalmazandó, vagy nagyobb szabású kultura mellett nyolc.

A fészkeket így rendre elkészítvén, a tök-magot kapával bevágatjuk a fészkek középebe.

Egy-egy fészkebe 5—6 szem ép tökmag helyezendő, még pedig egymástól legalább is oly távol, hogy később a kikelés utáni ritkításkor a felesleges növények a benmaradók megsértése nélkül eltávolíthatók legyenek. Egy fészkebe három ép tökpalánta elégséges.

A magot nem szabad mélyen letenni, mert ez esetben a fiatal tök elnyomorodik, mire a földet keresztül törí.

Az elkészített töktáblát a forma kedvéért exstirpátorral vagy boronával megjártatjuk a fészkek közégekben, ott, ahol a szekérjárás következtében a föld összetapósodott.

Ezután bevárjuk, míg a tök kikel és a szükséghez képest megjártatjuk a fészkek közeit keresztben-hosszban lókapával. Én e célra az intenzíven működő expansió-kultivátort használom, az exstirpátor karok teljes szétnyitásával.

Mielőtt a tök futni indul, kézikapával jól megkapáltatjuk a fészket magát, ahova a kultivátorral nem juthatunk. Ez az egyetlen kézimunka mit a tök az ültetés után igényel.

A termés behordásáig egyéb költség nem fordul elő.

Nézzük most már, mibe kerül az ültetés. Ha a tök 3 m. az az 1.5^o távolba ültettetik, úgy 1.200 ölenként cirka 500 fészkek készítenők. Nálam az 1892 ik évben az 1.200 bokor takarmánytök ültetése május hó 14-én történt. A fészkek készítéséhez 16 napszámot használtam fel á 50 kr. — 8 ft.

A 16 fészeksorból három sor állatvérből készült száraz vérlisztet hintettem meg; elhasználtam rá 1 1/2 fuvar vérlisztet, Ezen óriás mennyiségű nitrogén trágyának tulajdonítom, hogy e három sor nyomorultan fejlődött, nem virágozott és egyetlen tököt sem termett.

Atóbbi 13 sorba 8 fuvar ürülékkomposztot használtam fel, mely 16 szekér igen jó érett istállótrágyával egyenértékű. Istállótrágyából tehát egy sorra (ez esetben 80 fészkek) egy szekér trágya bőven elég.

Ha az istállótrágya értékét 2 fra teszem fuvaronként, mely árért venni lehet bármikor, úgy egy hold tök művelése és trágyázása kerül:

500 tök fészkek elkészítése: kmanabér	6 ft 60 kr.
500 bokor trágyája (8 fészkek á 1 fuvar)	12 » 50 »
Lókapá kétszer á 50 kr	1 » »
Kézi kapálás a fészkeken 3 napszám á 40 kr	1 » 20 »

Összesen: . . . 21 ft 30 kr

Vagyis a tök fészkekultura és igen magasra tett árak mellett kerül 1.200 öles holdanként trágyával együtt 21 ft 30 krba, holott a takarmányrépa kapálása és művelése trágya nélkül majdnem ennyibe kerül.

A tök a f. évben július vége felé kezdett virágozni. Augusztus elején még csak tojásnagyságúak voltak a táblán és épen a teljes virágzásban egy óriási vihar teljesen összetörte. Szeptemberben a tábla igen jól nézett már ki, tele volt hatalmas tökökkel. Októberben a 13 sor tök a levelek lankadása után úgy nézett ki, mint egy legelésző hatalmas sertésnyáj.

Október 10-én szedtem ki a magnak szánt példényokat, számszerint 100-at, melyek 50 kg. nál súlyosabbak voltak.

A többit okt. 20-án szedtem le és dacára annak, hogy három sor nem termett tököt, dacára a sok yizontagságnak, levittem a 13 sorról 70 fuvar tököt, egy fuvar 15 métermázsza lévén: az összes töktermés 1.040 bokron 1.050 métermázsza volt: Azaz minden fészkek egy métermázsza tököt adott, tehát 1.200 öle 500 métermázsát.

Azt hiszem, nem csalódom, ha azt állítom, hogy hasonló magas kultura mellett, kedvező évben jó időjárással, a kökóriások magjának folytonos gondos kiválasztása mellett, fel lehet vinni a termést ennek kétszeresére.

Herényi Gotthard Sándor.

A szerkesztő postája.

M. E. urnak — *Perbenyik*. Kérjük jövőre is érdeklődését! Ujra a mi koldusaink — írójának: *K. Heimeoz*. Viszontválaszra szükség nem volt és nincs is; mert a Válasz írója és x—y nemcsak hogy a lényegben egyetértettek, hanem mint kívánatos volt, a kérdéssel ma már a *patres conscripti* is foglalkoznak. A tovább menő *polémia* tehát céltalan le nne. — Egyébként pedig az ügyet „*scontro*”-ban tartjuk s ha majd nem győzzük várakozással, vagy a mozgolódásnak balsikere lenne, arra alkalmas időben újra és újra felszólalunk.

B. B. urnak: *Budapest*. (VII. Erzsébet-körút 34 sz.) Levelet írtnak.

P. M. urnak — *Hben*. Az alakuló közgyűesről szóló tudósítás közlése lapunk jövő számára maradt.

K. A.-nak — *Hben*. A pompás izelított lehetetlenség volt most behoznom.

Mindazoknak a tisztelt munkatársaknak, kik leveleikben új évi jókívánataikkal szerkesztőségünket felkeresni kegyeskedtek, nyájasságukért ezúton fogadják a szerkesztő köszönetét.

Felölös szerkesztő:

DONGÓ GY. GÉZA.

Kiadó-tulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ**

Hirdetések.

1555/á. 1892. sz.

Hirdetmény.

A nagymélt. kererkedelemyi m. kir. ministeriumnak 1892. évi november hó 30-án kelt 68434 I. sz. rendeletével a kassa-jablonczai állami közut 38.5—61.0 kb. szakaszán eszközözendő hengereléshez szükséges hintő-anyag szállítást és a hengerelési műveletek foganatosítását 3196 frt 74 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített szállítások és munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1893. évi január hó 17-ik (tizenhetedik) napjának d. e. 10 órájára a zemlénmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni ohajtók felhivatnak, hogy a fentebbi szállítások és munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költségösszeg után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött

nap 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiával inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Zemlénvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

S.-A.-Ujhely, 1893. január 3-án.

A hivatal főnöke megbízásából:

Czukermann Ignác,

kir. mérnök.

Malom-bérbeadás.

A z-szinnai uradalomhoz tartozó cz. bélaai községben lévő alsó- és felsőmalom **1893-ik évi áprli hó 1-étől** kezdve bérbe adatik további 3 évre, mely erdemben szóbeli felvilágosításokat ad és írásbeli ajánlatokat jan. 15-éig elfogad az uradalmi szám-tartóság Szinnán.

Tk. 3813./1892. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Spitzer Gerson és társai budapesti czég végrehajtatónak Hellingner Gábor végrehajtást szenvedő elleni 174 frt 88 kr és 63 frt 19 kr tőke és jár-iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbírósg területén lévő Jeszenő község határában fekvő következő ingatlanok Jeszenő község házánál 1893. évi január 19-ik napján d. e. 9 órakor tartandó árverésen végrehajtási árverés alá a kövekező ingatlanok bocsátatnak; u. m.

I., A jeszenői 15. sz. tjkvben A. I. 1—23 sorszám a foglalt 1/3-ad urbéri kültelekből Hellingner Gábor 1/30-ad részben illető jutalék és az ahoz tartozó a jeszenői 114. sz. tjkvben foglalt közös legelő és erdőbeli illetőség;

II., A jeszenői 62. sz. tjkvben A. I. 1 sorsz. a foglalt s 1/30-ad részben Hellingner Gábor, 1/30-ad részben Hellingner Hánit, 2/30-ad részben Hellingner Ábrahám Adolfort, 2/30-ad részben öz. Hellingner Isákné szül. Roth Sálit s 1/30-ad részben Virts Jánost illető, azonban a végrehajtási törvény 156. §-a értelmében egészen árverés alá bocsátandó urbéri belsőség;

III., A jeszenői 65. sz. tjkvben A. I. 2—24. sorszám alatt foglalt 2/3 urb. telekből 1/25-ad részben Hellingner Gábor megillető jutalék és az ahoz tartozó a jeszenői 114. számú tjkvben foglalt közös ingatlanokbeli illetőség;

IV., A jeszenői 97. sz. tjkvben A. I. 1—11 sorsz. a foglalt 2/3-ad urb. kültelekből 1/11-ed részben Hellingner Gábor megillető jutalék és az ahoz tartozó a jeszenői 114. sz. tjkvben foglalt közös ingatlanokbeli illetőség;

V., A jeszenői 99. sz. tjkvben A. I. 1—16. sorsz. a foglalt 2/3-ad urb. kültelekből Hellingner Gábor nevében 1/14-ed részben álló jutaléknak a feltétlen bekebelezés szert öt megillető feleeresze és az ahoz tartozó a jeszenői 114 sz. tjkvben foglalt közösbeli illetőség, végül

VI., A jeszenői 109 számú tjkvben A. I. 1—16. sorszám a foglalt 2/3-ad urb. kültelekből 1/14-ed részben Hellingner Gábor megillető jutalék és az ahoz tartozó a jeszenői 114 sz. tjkvben foglalt közösbeli illetőség.

Még pedig a jeszenői 15. sz. tjkvben foglalt ingatlan jutalék 7 frt 50 krban, a jeszenői 62. sz. tjkvben foglalt ingatlan 84 frtban, a jeszenői 65. sz. tjkvben foglalt ingatlan jutalék 83 frtban, a jeszenői 97. sz. tjkvben foglalt ingatlan jutalék 166 frtban, a jeszenői 99. sz. tjkvben foglalt ingatlan jutalék 83 frtban és a jeszenői 109. sz. tjkvben foglalt ingatlan jutalék 166 frtban megállapított kikiáltási árban.

Ezen ingatlanok a megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladhatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX-ik t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a ktr. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóságnál Homonnán 1892. évi október hó 25-ik napján.

Lenóczky, kir. aljbíró.

Tk. 1236/1892 sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A király-helmezi kir. bírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtatónak Bánóczy András végrehajtást szenvedő elleni 102 frt 77 kr tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék a kir. helmezi kir. járásbírósg területén lévő a Kis tárkány község és határában fekvő a kis tárkányi 75. sz. tjkvben A. I. 1—2 4, 6, 7—8. sor sz. 177, 178—179 732—733, 936, 199—200, 882. hr. sz. a foglalt Bánóczy András illető 1/3. rész jutalékra az árverést 941 frt.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi február hó 18. ik napján délelőtti 10 órakor Kis tárkány község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 94 ft 10 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42 ik szakaszában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt K.-Helmezen, a kir. járásbírósg, mint tckönyvi hatóságnál 1892. évi június hó 20. napján.

Dr. Kédly, kir. aljbíró.

Hirdetés.

A S.-A.-UJHELYI TAKARÉKPÉNZTÁR

1893. évi január hó 22-én délelőtt 9 órakor
az intézet hivatalos helyiségében
évi rendes közgyűlést

tart, melyre a részvényesek tisztelettel meghivatnak.

Tárgy:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság 1892. évre vonatkozó jelentésének és zárszámadásának betérjesztése.
2. A jövedelem felosztása fölötti határozata, illetőleg az osztalék megállapítása.
3. A felmentvény megadása feletti határozat.
4. Az elnök, igazgatóság és felügyelő bizottság 3 évre történendő megválasztása.
5. Esetleges indítványok tárgyalása.

Kelt S.-A.-Ujhely, 1892. december hó 21.

Dókus József,

intézeti elnök.

3-3

Tk. 1174 sz./1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A k.-helmezi kir. járásbíró mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtható Peres János végrehajtást szenvedő elleni 71 frt 51 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a király-helmezi kir. járásbíró) területén lévő Zétény község és határában fekvő a zétényi 21. sz. tjkvben A. I. 1-16 sorsz. 47 és 49, 50, 246, 292, 326, 390, 400, 417, 420, 475, 493, 639, 662, 839, 900, 971. hr. sz. alatt foglalt Peres János (kinek neje Csonka Katalin) nevén álló ingatlanokra az árverést 680 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban eirendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi február hó 8-ik napján délelőtt 10 órakor Zétény község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 68 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42-ik szakaszában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt K.-Helmezen, a kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóságnál 1892. évi június hó 14. napján.

Dr. Kédly, kir. aljbíró.

Tk. 2612/1892. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbíró mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtható Baecskó község végrehajtást szenvedő elleni 85 frt 32 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék és a gálszécsi kir. járásbíró területén lévő Baecskó községben fekvő a baecskói 35. sz. tjkvben Baecskó község tulajdonául felvett ingatlanokból az A. I. 1 sor s 37. hr. s 38. öi. sz. ingatlanra 171 frtnyi. az A. I. 5 sor 610. hr. sz. ingatlanra 235 frtnyi és az A. I. 6 sor, 611. hr. sz. ingatlanra 72 frtnyi ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést eirendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893-ik évi február hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Baecskó község

birája házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fog.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 17 forint 10 krajczárt 25 forint 50 krajczárt és 7 forint 20 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a gálszécsi kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóságnál 1892. évi november hó 23-ik napján.

Nádas, kir. aljbíró.

1 k. 2712. sz. 92.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar francia biztosító társaság végrehajtható Sallai Károly végrehajtást szenvedő elleni 24 frt 27 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a tokaji kir. járásbíró) területén lévő Tolcsva nagy községben fekvő a tolcsvai 336 sz. tjkvben 718. és 719. hr. sz. a. foglalt ingatlanokból Sallai Károly végrehajtást szenvedett illető felülépítési tulajdon s földhaszon élvezeti jogra 160 frt, továbbá a tolcsvai 559. számú tjkvben A + 1654/b. hr. sz. alatt fent nevezett Sallai Károly végrehajtást szenvedett tulajdonául írott előhegyi szőlőre az árverést 168 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban eirendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1893. évi január hó 12-ik napján délutáni 2 órakor Tolcsva község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fog.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-kát vagyis 16 ft és 16 ft 80 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a kir. járásbíró mint tekkönyvi hatóságnál, Tokajban, 1892. évi november hó 1-ső napján.

Lácay, kir. jbiró.

Tk. 5124. sz./892.

Arverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. tszék mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Frohán Györgyné szül. Simkó Anna végrehajtható, Özv. Simko Andrásné mint kiskoru Simko János és Erzsébet gyámja végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében Simko Györgyné által beadott utóajánlat következtében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén lévő S.-A.-Ujhely városában fekvő a s.-a.-ujhelyi 151. sz. tjkvben kiskoru Simko János és Simko Erzsébet végrehajtást szenvedettek és Simko György (síket-néma) tulajdonostárs nevén álló s az 1881. LX. tc. 156. §-a értelmében egészben árverés alá bocsátandó + 313. hr. sz. belhely, 878. ö. i. sz. ház és 314. hr. sz. kertre az újabb árverést 465 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban eirendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1893. évi március hó 14-én d. e. 9 órakor a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint tekkönyvi hatóság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 46 frt 50 kr készpénzben vagy az 1881. LX. tc. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt S.-a.-Ujhelyben a kir. tszék mint tekkönyvi hatóságnál 1892. évi december . hó 24-ik napján.

Képes Gyula, kir. törvszéki bíró.

A meghülés által keletkezett betegségek legnagyobb része, nagyon könnyen volna megelőzhető alkalmas házi-szerek azonnali alkalmazása által. A Horgony-Pain-Expeller ily esetekben a

legjobb bedörzsölés,

Hasonló jó eredménnyel használható csusz, köszvény, és tagszaggatás, valamint fejfájás, hátfájás, csípő-fájdalom stb. ellen és majdnem minden háztartásban készleten van. Ezen szer 40 kros, 70 kros és 1 ft 20 kros üvegekben majdnem minden gyógyszerárban kapható. Minthogy értéktelen utánzatok is léteznek, kifejezetten:

a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller kéréndő.

Hirdetmény.

Özv. Horváth Endréné urnó lakásán 15-kolai felszerelések, u. m.: térképek, iskolai könyvtárlócák stb. és 2 zongora, nemkülönbön egy jó karban levő száraz pince eladók, mely tárgyak a fentnevezett lakásán megtekinthetők, hol azok ára is megtudható.

Kiállítás Páris 1889.

arany érem.

Legnagyobb eredmény! Próbálatok és ítéletek!

A VALÓDI TORD-TRIPPE

kiirt p tkányt egeret és vakonokot anélkül. hogy más háziállatoknak kárt okozna. Ezen szer sem Arzenikumot, sem Strchnint, sem Phosport vagy már a hányást ingerlő szert nem tartalmaz és háziállatoknak teljesen ártalmatlan.

ÁRAK:

Egy nagy csomag ára 1 frt. egy kis csomag 50 kr.

Feltaláló:

A CUSSEAK Iverse Gazzino Marseille 5, a francia-, belga- és olasz államvasutak szállítója

Egyedüli raktár S.-a.-Ujhely részére:

MALARTSIK GYÖRGY

1-4 fűszerkereskedése.

Tk. 2710/1892. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar francia bizt. társaság végrehajtható Antoni Ferenc végrehajtást szenvedő elleni 24 frt 37 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a tokaji kir. járásbíró) területén lévő Tolcsva községben fekvő a tolcsvai 361. sz. tjkvben A. I. 778, 779. hr. sz. a. felerészben Antoni Ferenc végrehajtást szenvedett, másik fele részben pedig Antoni Ferencné szül. Egri Erzsébet tulajdonostárs nevén álló azonban az 1881. évi 60 t.-c. 156. §-a d pontja alapján egészben árverés alá bocsátandó szellérség és 399. ö. i. sz. házra 423 frt továbbá a tolcsvai 362. sz. tjkvben A + 1469. hr. sz. a. Antoni Ferenc végrehajtást szenvedett tulajdonául írott Boglyos szőlőre az árverést 603 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban eirendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi január hó 12-ik napján d. e. 11 órakor Tolcsva község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fog.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX-ik tc. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a ktr. járásbíró, mint tekkönyvi hatóságnál Tokajban 1992. évi október hó 31-ik napján.

Lácay, kir. jbiró.

A Foncière pesti biztosító társaság főügynöksége.

SZÓLLÓSY SÁNDOR

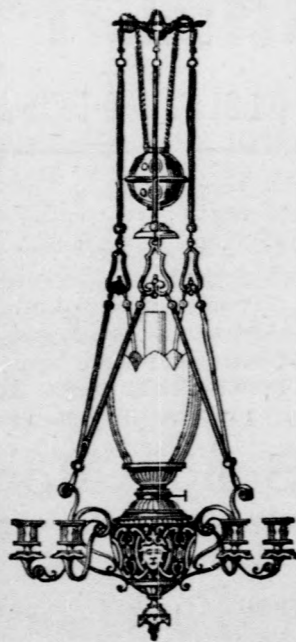
SÁTORALJA UJHELYBEN

ajánlja dusan felszerelt
üveg, porcellán, majolika,
DITMAR-féle lámpa,
Chinai ezüst és konyha felszerelési eszközök
raktárát
legolcsóbb gyári árakban.

Valódi amerikai császár-olaj
nagy raktára.

15

Mindennemű angol szervizek dús választékban.

Szabott árak.

Szabott árak.

HIRDETÉS.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudomá-
sára adni, hogy a

„Koronához” czimzett szállodát

Csernyiczky Mihály volt bérlőtől átvevén, azt a mai kor igényei-
nek megfelelőleg csinos és kényelmes lakszobák, meg tágas ér-
tekezleti helyiségekkel berendeztük, hol egyszersmind kitünő iz-
letes magyar konyha és természetes finom italok, valamint pon-
tos kiszolgálattól gondoskodva lesz.

Bankettek rendezése és abbonensek előnyös föltételek mellett
elvéllaltatnak.

A nagyérdemű közönség minél számosabb látogatását és
becses pártfogását kérve, vagyunk

kitünő tisztelettel

Abonyi D. Mór és veje.

3-?

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack
az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga
papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulbatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi

tisztított

13-24

Maager Vilmostól Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatt és
könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is
különösen ajánlatik és rendeltek mindama eseteknél, melyek-
nél az orvos az egész testi szervezet, különösen a
mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyara-
podását, a nedvek javítását, valamint általában
a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg
ára 1 forint, egy üveg fehér 1 frt 50 kr. és kap-
ható a gyári raktárban Bécsben III. 3. ker., Heumarkt
3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb
gyógyszertárában.

S.-a.-Ujhelyben: csak Étlássy E., Budal Ákos és Kincsesy P.
urak gyógyszertárában.

Főraktár és főelárutás az osztr.-magyar monarchia részére:
Maager Vilmos, Bécs, III/3., Heumarkt 3.

Csúz és köszvény

csúzos fej- és fogszagatások, ütési és ficzomodási, valamint fagydagatok ellen meglepő
gyorsan és biztosan hat a

REPARATOR

nevű gyógyszer, melynek üvege 50 kr., vagy egy frtért minden gyógyszerárban kap-
ható. A Reparatorral a Rókus-kórházban 136 esetben tetétt kísérlet, melyeknél 7 eset-
ben javulás, 129 esetben teljes gyógyulás éretett el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére kitünő hatása és pompás ízű szer a Tokaji
China vas-bor, mely az országos egészségügyi tanács javaslatára belügymin. enge-
délylyel látott el. Sok rossz utánzat létezik, miért is kérem, vételnél névalírássomat
követelni. Kis üveg 1 frt 6 kr., nagy 3 frt.

ACATIA-SZAPPAN

kedves illata, kellemes habzása és rendkívüli tartósságánál fogva lett rövid időn kedvelté.
1 drb 50 kr., 3 drb egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás üde, gyermeked arczbor nyerhető. Az arczbor min-
dennemű ékteleenségét bizton eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite”

az arczbor táplálására, üdén tartására szolgál. Előkelő körökben igen kedvelt. Egy bö-
csög ára 2 frt.

Ezek gyógyszertáram kiválóbb speciálitásai, melyek főváros és országszerte a leg-
jobb hírnévnek örvendenek, s postán is küldetnek.

KRIEGNER GYÖRGY

5-6 gyógyszertára a „Magyar Koronához”
BUDAPEST, KÁLVIN-TÉR.

Szőlő ojtványokra

melyek 1893. év október hó második felében adatnak ki,
megrendelést elfogad alólírott.

- Alanyok: Riparia Portalis, Visis Solonis
- Harminczkét faj Muskatal
- Hús faj Chattelas
- Harminczkilenc vegyes csemege faj
- Öt faj fehér bor
- Hét faj vörös bort adó gyűjtemény áll rendelkezésre

Levelezések

Miskolczra (Lonovics-utca 18. sz. házamhoz) intézendők.
Miskolcz, 1892. december 22.

Bethlenfalusi Faygel István.

2-3

Alkusz.

Messze kiterjedő összeköttetéseimmel
fogva abban a szerencsés helyzetben va-
gyok, hogy mindenféle birtok-bérbevétel
s adást, birtokvétel és eladást, a legelőnyö-
sebb feltételek mellett közvetíthetek. Ami-
dön ezt a n. é. közönség szives tudomá-
sára hozom, ajánlom magamat a t. érdek-
lettek becses figyelmébe.

Weinberger Manó.

S.-a.-Ujhely, Korona-utca.

22

14/1893. ki. sz.

Hirdetmény.

Gesztely nagyközségben évenként négyszer
tartandó országos vásároknak helypénzszedési joga
az 1893-5. évekre nyilvános árverésen a legtöb-
bet ígérőnek **1893. évi január hó 12-én**
déléltől 10 órákor fog a község háza tanácsterm-
ben haszonbérbe adatni.

A haszonbéri feltételek a jegyzői irodában
a hivatalos órák alatt megtekinthetők.
Gesztely, 1893. január hó 3 án.

Batta,
jegyző.

Balogh István,
főbíró.

MEGHIVÁS.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet

t. cz. részvényesei tisztelettel meghívotnak

az **1893-ik évi január hó 22-én délután 3 órákor**

az intézet helyiségében (Kazinczy-utca 507. sz.) tartandó

XX-ik évi rendes közgyűlésre.

Tárgyalási sorrend:

1. Az igazgatóság.
2. A felügyelőség évi jelentése.
3. Az 1892-iki mérleg és osztalék feletti határozat.

Az igazgatóság jelentés és az évi zárszámla nyoloz nappal a közgyűlés előtt az in-
tézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik.

A részvényesek figyelmeztetve az alapszabályok következő szakaszára:

46-ik szakasz. A közgyűlésen részt venni óhajtó részvényesek tartoznak részvényei-
ket a szelvénnyel együtt legkésőbb a közgyűlés előtti napon az intézet igazgatóságánál le-
téteményezni.

Kelt Sátoralja-Ujhely, 1892. december 24-ikén tartott igazgatósági ülésből.

Az igazgatóság.

2-3

S.-a. Ujhely. nyomtatott a „Zemplén” gyorsajtóján.

Amennyiben Cognac-gyártmányaimat ez-
után személyes felügyeletem mellett hozandom
forgalomba, Cognacom tiszta zamataért és an-
nak hamisítatlan valódiságáért szavatolok.

Cognacom tiszta borkivonat

és ez idő szerint a legkedveltebb a hazai gyárt-
mányok között.

Kapható minden nagyobb fűszerüzletben.

Sátoralja-Ujhelyen kapható:

Malártsik György, Klein Albert, Fried Ignác,
Behyna testvérek, Bárczy Béla, Frommer Mór és
Nagy Lajos Béla ezelőtt Vályi István stb. ke-
reskedéseikben.

Kitünő tisztelettel

GRÓF KEGLEVICH RÓBERT

Promontori Cognacgyára.

Az ANKER

Élet- és járadék-biztosító-társaság

Biztosítási állomány 1891. végén: 184 millió forint
Biztosítási alapok 1891. végén: 44 millió forint
Kifizetések 1891-ig: 74 millió forint

A halálesetre nyereségy részvéllel biztosítottak ren-
desen **az évi díj 25%-át** kapják **nyereségy-
osztalékul** és gyermekbiztosításoknál nyereségy-
osztalékul eddig átlag **a biztosított tőke 30%-a**
fizettetett ki. (Tehát 1000 frt helyett 1300 frt.)

Schön Mór,

5-6 főügynök S.-a.-Ujhelyben.

Szerző ügynökök (acquisiteur) fix fizetéssel és ju-
talékkal alkalmazást nyernek.